GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

15 EYLÜL 1979 SAYI:346

GENEL YÖNETİM KURULUMUZ TOPLANDI

Toplantıyı açan Genel Başkanımız Baştürk:

"DEMOKRASİNİN EN BÜYÜK VE EN GÜÇLÜ GÜVENCESİ İŞÇİ SINIFIDIR"

● toplantıda dünya, ülke ve işçi sınıfı hareketinin sorunları tartışıldı

Sendikamız **Genel Yönetim Kurulu, 7-9 eylül** tarihleri arasında **Ören-Artemis Eğitim ve Dinlenme Tesislerimizde** toplandı. Toplantıda, dünya, ülke ve işçi sınıfı hareketinin sorunları tartışıldı. **14 ekim** seçimleri konusunda görüşler belirtildi. Üç gün süren toplantı sonucunda, yapılan çalışmaların değerlendirmesi bir bildiriyle açıklandı.

Toplantıyı açış konuşması yapan **DİSK** ve **Genel-İş Genel Başkanı Abdullah Baştürk**, toplantının, "ülkemizin ağır ekonomik, toplumsal ve siyasal koşulların etkisinden kurtulamadığı, işçi sınıfına karşı anti-demokratik uygulamaların sürdürüldüğü, devrimci halk muhalefetinin dağınıklığını koruduğu, işçi sınıfının birliğini engelleyen etkenlerin henüz ortadan kaldırılmadığı bir ortamda toplandığını" belirtti ve şöyle dedi:

"Dünyamız hızlı bir değişim süreci yaşamaktadır. Emperyalist sistemin zayıflaması, buna karşılık dünya sosyalist sisteminin ulusal kurtuluş savaşlarının ve işçi sınıfı mücadelesinin güçlenmesi doğrultusunda işleyen bu süreç, çağımızın temel karakteristiğidir. Sömürü, ırkçılık ve savaş kışkırtıcılığı, dünya halklarının mücadelesi karşısında gerilemektedir. Hemen her kıtada, emperyalizmin desteğindeki gerici dikta yönetimleri yıkılmakta, ezilen uluslar ve sömürülen halklar bağımsızlıklarına kavuşmakta, barış ve sosyalizm kurma çizgisindeki hareketler güç kazanmaktadır.

Kuşkusuz bu gelişmeler karşısında emperyalist ülkeler boş durmamaktadır. Bir yandan içerdeki ekonomik bunalımlara oyalayıcı çözümler önererek, halkları daha büyük boyutlu darboğazlara itmekte, bir yandan da, dünya devrimci sürecini durdurmak için açık-gizli her tertibin peşini bırakmamaktadır. Bu arada, halklar arasındaki din, inanç, ırka dayalı ayrılıkları kızıştırmakta, devrimci oluşumları saptırmak, çıkarları, genelde birbiriyle çelişmeyen emekçi halk kitlelerini birbirine düşürücü silahlı, silahsız eylemleri beslemektedir. Ortadoğu'da, Afrika'da, Latin Amerika'da olup bitenler, sadece o ülkelerin iç koşulları ile açıklanamaz.

Genel Yürütme Kurulumuz, G.Y.K. toplantısının ilk gününde bir arada. Genel Başkan Baştürk, açış konuşmasını yaparken...

Türkiye'nin yaşamakta olduğu ekonomik ve siyasal bunalımlar da emperyalizmin dışında izah edilemez. Enflasyon, işsizlik, dövizsizlik, yokluk, karaborsa emperyalizme bağımlı bir politikanın acı ürünleridir. Feodal kalıntılardan arındırılamamış geri teknikli bir tarım, montaja dayalı ve her şeyiyle ithalata muhtaç bir sanayi, spekülasyon kurallarına göre işleyen bir ticaret düzeni ve batılı kapitalist ülkelere pazar sağlamak hesabına dayalı bir tüketim kışkırtıcılığı ile koşullanan toplumumuz...

İşte bu sosyo-ekonomik yapı, şimdi tüm yükünü emekçi kitlelerin çektiği ağır bir bunalımı ülkemizin üzerine getirip bırakmıştır. Bunalımın nedeni dışa bağımlı kapitalizmdir. Bunalımın sorumlusu da, bu düzeni kuran ve yaşatmak için çırpınan egemen sınıflarla, onların güdümündeki siyasal iktidarlardır.

Biz, işçi sınıfı olarak, sorumlusu ve nedeni olmadığımız bu bunalımın faturasını ödemeyi kabul etmiyoruz.

Arkı 8. Sayfa'da

ÖRGÜN

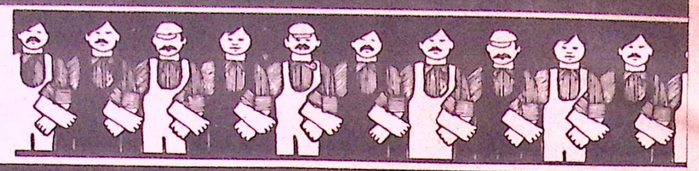

MARDİN ŞUBEMİZİN GENEL KURULU YAPILDI

● A. Vahap Kahraman yeniden başkan seçildi

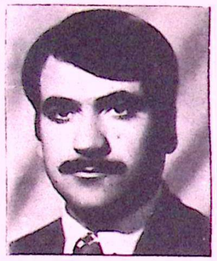

Sendikamızın **Mardin Şubesi** Olağan Genel Kurulu, 9.9.1979 tarihinde, yapıldı. Şube Başkanlığına yeniden **A. Vahap Kahraman** seçildi.

Kongre salonunda, çoğunluğun bulunduğu saptandıktan sonra, divan seçimi yapıldı. Divan Başkanlığına, Genel Merkezimiz Örgütlenme Uzmanı **Cengiz Kandiyeli**, Başkan Vekilliklerine Bölge Merkez Şube Başkanı **Naip Aydın** ile **Şekip Aydın**, yazmanlıklara ise **Paşa Elaltun, Veysi Siyahel, A. Kerim Yel** ve **Nihat Gözüoğlu** seçildiler.

Saygı duruşundan sonra, konukların konuşmasına geçildi. Söz alan Bölge Örgütlenme Uzmanı **Kâzım Budak**, günümüzde ülke ve dünya koşullarına, işçi sınıfının mücadelesine değindi. Çalışma raporu okundu. Rapor üzerine görüşmelerde, **Davut Bayraktar, Hatip Özer** ve **Halil Aydın** sözaldılar. Konuşmacılar, çeşitli sendikal ve ülke sorunlarına değindiler.

Daha sonra seçimlere geçildi. Seçimler sonucunda, **A.Vahap Kahraman**, 135 oy alarak, yeniden **Mardin** Şube Başkanlığına seçildi. Yönetim Kuruluna **Mehmet Ökmen, Abdulkadir Yel, Seyfettin Erhasan, Cemil Sayılı, Cevdet Çomaktekin, Mehmet Öztürk, Mehmet Koluman, Sabahattin Acarsoy, Ali Aydemir, Veysi Siyahel** ve **Doğan Ünal** seçildiler. Denetim Kuruluna ise, **Ömer Öncül, Mehmet Hazırbaba, Celal Yertüm, Enver Kaynak** ve **Ali Bağış** seçildi. Onur kurulu ise, **Cabbar Sayılı, İsmet Gözüoğlu** ve **Cemil Bayraktar**'dan oluştu.

Genel-İş EMEK, Mardin Şubemizin yöneticilerine, başarılar diler.

Susurluk Grevi

Susurluk Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçilerin grevi coşkuyla sürerken grevci işçiler, grevin 50'nci gününde toplu olarak görülmektedirler. "Daha insanca, daha onurlu, daha güvenceli bir yaşam için GREV" diyen Susurluklu grevciler tek bir yürek, tek bir sıkılı yumruk gibi, grevi başarıyla sürdürüyorlar.

Antakya Şubemizin Olağan Genel Kurulu 19 Ağustos 1979'da yapılmış ve karar organlarında görev alanlar belirlenmişti. Gazetemizin baskıya girmesinden sonra elimize geçen fotoğrafları geçen sayımızda, Genel Kurul haberi ile birlikte yayınlıyamadık. Yukarıdaki fotoğrafta Antakya Şubemizin yeni seçilen Yönetim Kurulu üyeleri toplu olarak görülmektedir.

Antakya Şube Başkanı ABDÜLKERİM ERTUNÇ

ÖZGÜRLÜK DÜNYASI

Bir özgürlük Dünyası istiyoruz,
Fakiri ağlatmayıp zalimide olmayan.
Bir özgürlük Dünyası düşünüyoruz,
Sömüreni olmayıp ezenide olmayan.

* * * *

Bir özgürlük Dünyasında haykırırız,
Sığmayız bendimize engellerde olmasa.
Bir özgürlük Dünyasında yaşarız,
Üzeni olmasa sevenleride olsa.

* * * *

Bir özgürlük Dünyası diyerek,
Hep gece gündüz çalışıyoruz.
Bir özgürlük Dünyasını düşünerek,
Hergün başka alın teri döküyoruz.

* * * *

Bir özgürlük Dünyasıda bizde,
İşçiyiz dedik güçlüyüz dedik.
Bir özgürlük Dünyasında hepimizde,
Kardeşiz dedik Arkadaşız dedik.

* * * *

Bir özgürlük Dünyası için,
Hepimiz birleşelim, beraberce gülelim.
Bir özgürlük Dünyasına doğru,
Koşarak HÜSEYİN'le elele verelim...

HÜSEYİN DEMİR
ADIYAMAN

Kırıkkale Şubemizin genel kurulu 16 eylül'de toplanıyor

Kırıkkale Şubemizin Olağan Genel Kurul toplantısı 16 Eylül 1979 Pazar günü yapılacaktır.

Örgütlenme Dairemizden verilen bilgiye göre, Genel Kurul için tüm hazırlıklar tamamlanmıştır. Kırıkkale Şubemizin Genel Kurulunda geçen dönemin çalışmalarının değerlendirileceği, geleceğe yönelik çalışmalar için yeni kararların alınacağı ve bu arada yeni yöneticilerin seçileceği de verilen bilgiler arasındadır.

ÖRGÜN

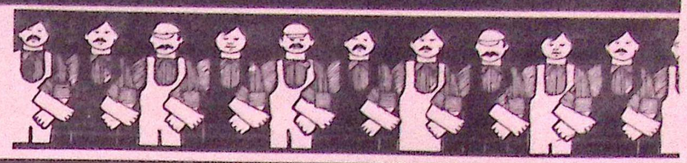

1 Eylül Dünya Barış Günü Kutlandı

BAŞTÜRK: "SÖMÜRÜNÜN OLDUĞU YERDE BARIŞ OLAMAZ"

1 Eylül Dünya Barış Günü **nedeniyle yazılı bir demeçle görüşlerini açıklayan Genel Başkanımız Abdullah Baştürk**, "İşçi sınıfı tarihsel görevi olan savaşsız ve sömürüsüz bir dünyayı insanlığın geleceğine armağan edecektir" **demiştir.**

Genel Başkanımız Baştürk, **demecinde, dünyayı savaş tehdidi altında tutarak sömürü ve baskıyı sürdürmeye çalışan emperyalist-kapitalist sistemin sürekli olarak savaş kışkırtıcılığı yapmakta olduğuna da değinmiş, halkları birbirine düşürmeyi amaçlayan bir politika izlendiğine dikkati çekerek,** "Böl ve yönet politikasını bu yolla sürgit uygulamak istemektedir. Bu amaçla nötron bombası gibi yeni kitle imha silahlarını insanlığın karşısına dikmektedir" **demiştir.**

DİSK'in, **barışın sürekli bir mücadele ile sağlanacağı görüşünü savunduğuna dikkati çeken** Baştürk **demecinde daha sonra özetle şöyle demiştir:**

"Ülkemizin içinde bulunduğu koşullarda bu anlamda yapılan sahte barış çağrıları giderek artan işsizliği, tekellerin her geçen gün artan sömürüsünü, egemen sınıfların işçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerindeki baskı ve tahakkümünü gizlemekten daha da ötesi bu baskı ve tahakkümü onaylamaktan başka bir anlama gelmemektedir. Sömürü ve baskının olduğu yerde barış olamaz."

DÖRT İLDE GREV KARARI ALDIK

İşçi sınıfımız, sömürüyü sınırlandırma mücadelesinde, yeni haklar almasını bildiği gibi, kazandığı hakları korumasını da bilir.

Sendikamıza bağlı, **Mersin, Trabzon, Yozgat** ve **Bingöl** belediyesi işçileri, haklarını vermeyen işverene karşı greve hazırlanıyorlar. **"Hak Verilmez Alınır"** sloganını yaşama geçirmekte ve haklarını sonuna dek almakta kararlılar.

Grev kararları, **Mersin'de 1/9/79, Trabzon'da. 3/9/79, Yozgat'da, 8/9/79, Bingöl'de, 6/9/79** tarihlerinde asıldı.

KARAKOYAK'IN DEMECİ

Mersin Şube Başkanımız Ethem Karakoyak, konuyla ilgili olarak gazetemize bir demeç verdi. Sözleşmenin işveren tarafından ihlal edildiğini belirten Karakoyak şunları söyledi:

"-Belediye'nin maddi yoksunluklarının cezasını Belediye emekçileri çekemez. Biz buna göz yumamayız. Belediye işçileri çalışmalarından ötürü elde ettikleri hakları almak için tek bir vücut halinde mücadele edecektir. Belediye emekçileri kentin hemen her yerinde, her saât ve her işte çalışacak, koşturacak ve karşılığında hakları verilmeyip, "efendim belediyenin maddi imkânı yok" denilecek. Buna izin vermeyiz.

Belediyenin bugünkü ekonomik bunalımlarının cezasını belediye emekçileri çekemez. Çekmeyecektir. Belediye emekçileri haklarını almak için, örgütlü bir biçimde mücadele edecektir. DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusundan taviz vermeden haklarımızı almak için sonuna dek mücadele edecektir."

ANKARA'DA İŞKOLU TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ GÖRÜŞMELERİNE BAŞLANDI

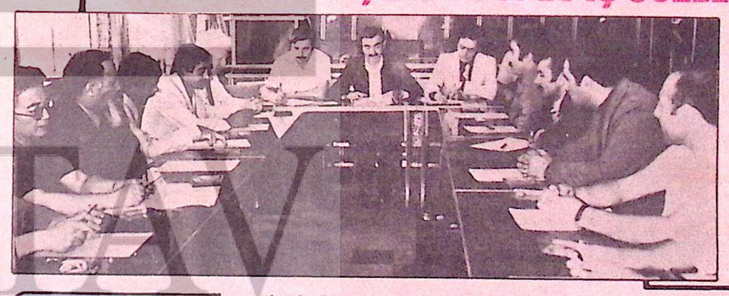

Sendikamız ile, **Ankara Belediyesi EGO** ve **Sular İdaresi** Genel Müdürlükleri arasında, **yedi bin** üyemizi kapsayan **işkolu** toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başladı.

11/9/1979 günü, sendikamızda yapılan ilk toplantıya, sendikamız adına Örgütlenme Daire Başkanı, Koordinatör Bölge Merkez Şube Başkanı ve Ankara Şube Başkanları katıldılar. Belediyeyi temsilen ise, Belediye Başkan Yardımcısı ve Kurum Yetkilileri toplantıda bulundu.

1/3/79 - 28/2/79 dönemini kapsayan işkolu toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin ilkinde, sendikamızın önerileri açıklandı. İkinci toplantı, **1 Ekim 1979** tarihinde yapılacak.

KOZLUK VE TATVAN'DA SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamızın işyeri ve işkolu düzeyinde sözleşme görüşmeleri sürüyor.

Siirt'e bağlı **Kozluk** ilçesi ve **Tatvan**'da sözleşme imzalandı.

Sözleşmelerin bağıtlanmasıyla üyelerimiz ücret zammı ve yeni sosyal haklar aldılar.

Antalya Belediyesi işyerlerinde sendikamıza üye işçilerin **4 temmuz** günü başlattıkları grevin, **Bakanlar Kurulu**'nca ertelenmesinden sonra da görüşmeler sürdürülmüş ve 7 **temmuz**'da protokol imzalanmıştı. Ağustos ayı başlarında ise düzenlenen törenle toplu sözleşme imzalanmıştır. Törene Antalya Belediyesi'nde çalışan ve toplu sözleşmeden yararlanacak işçilerle, Antalya Valisi, **DİSK**'e bağlı sendikaların yöneticileri, Belediye ve Sendikamız yetkilileri katılmıştır. Fotoğraf imza törenini göstermektedir.

Genel-İş EMEK

ON BEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: **Abdullah BAŞTURK** Genel Yönetmen: **İsmail Hakkı ÖNAL** Sorumlu Yazılışleri Müdürü: **Hasan MERT** Yönetim: **Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ANKARA** Tel: **17 54 59-17 52 67-17 67 41** Yazışma: **Rüzgarlı/Gayret Sokak No. 1 Ulus/ANKARA** Tel: **10 52 47-10 40 21** Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: **EM-AŞ, DİSK/Genel-İş Web Ofset Tesisleri Ulus ANKARA** Sayı: **346** 15 EYLÜL 1979 Baskı Sayısı: **60 Bin** Ederi: **500** Kuruş Basıldığı Tarih: **15 EYLÜL 1979**

YORUM

BİZİM GÖZÜMÜZLE KENTLER VE SEMTLER

Çoğumuzun bildiği gibi, hekimler hastalarının yakınmalarına, özellikle sindirim ve idrar yolları hastalıklarına teşhis koyamadıkları zaman, onlara bir kimyagere gitmelerini, sidik ve dışkılarını analiz ettirip raporu kendilerine getirmelerini isterler. Rapor düzenlendikten sonra iş kolaylaşır.

Biyolojiden etkilenen sosyoloji (**toplumbilim**) bilginleri, yüz yıla yaklaşık bir süreden beri, toplumlara ve kalabalık yerleşim merkezlerine bir organizma (**uzviyet**) gözüyle bakıyor ve toplumsal sorunları böylece çözümlemeye çalışıyorlar. Benzetiş doğru ise, biz temizlik işçileri, kentin tüm artıklarını, en yakından izleyen ve çeşitli semtlerin çöplerini değerlendirerek o topluluğun ve yerleşim merkezinin sağlığı hakkında son sözü söyleyecek hekime rapor veren kimyager durumundayız. Her ne kadar bazı basın organları çöp değil para süpürdüğümüzü, aldığımız ücretlerin hakettiğimizden fazla olduğunu savunarak, halkımızla aramıza girmek istiyorlarsa da, hiç de kolay olmayan bu işi yaparken, emek harcayıp hizmet götürdüğümüz kentlerin ve semtlerin tüketim durumu, yaşam biçimi hakkında gözleme dayalı sağlam yorumlar yaptığımızı ve bilgiler topladığımızı da unutmasınlar.

TÜKETİM SEMTLERİ

Sabahın alaca karanlığında, kent ve kentin varsıl kesimi, geç saatlere kadar yaşanmış gecenin tatlı uykusunu sürdürürken görevine başlayan temizlik işçisi (**çöpçü**), sokaklara atılen izmaritlerden tutun da, apartman kapılarına bırakılan çöp tenekelerine, çöplerin atıldığı toplama ve biriktirme yerlerine, bazı semtlerdeki saç varillere kadar herşeyi götürmekte artıkları teker teker toplamakta, kamyon ve çöp arabasına, oradan da kentin çöplüğüne kadar taşımaktadır.

İşçi sınıfının bilinçlenme ve olayları yorumlama sürecini yaşamakta olduğumuzdan, biz de artık düşünüyor ve gördüklerimizi iyi değerlendirebiliyoruz. Bunu bizim kadar ve bizim gibi yaşamadıklarından, bizim gibi düşünmeyenlere ve düşünmeden kentlerimizin ve toplumumuzun hastalığına çare arayan bazı basın mensuplarına, rapor edebilirsek, belki kimyagerlerin yaptığını yapar onlara yardımcı oluruz, kemerler sıkılacak, savurganlık azaltılacaksa işe nereden ve kimlerden başlanması gerektiği konusunda ip uçları verebiliriz diye düşündük.

Bizim gördüğümüz ve saptayabildiğimiz kadarı ile gereğinden fazla harcayan savurganca yaşayan, işçilerin yaşadığı ve yerleştiği semtler değildir. Toplumun varsıl kesiminin yerleştiği kentlerin ve mutlu azınlığın birbirine sokularak yaşadığı semtlerin çöplüklerini gözden geçirecek ve inceleyecek olursanız, şampuan, şişeleri, pahalı satılan meyve ve sebze artıkları, bayatladığı için atılan ekmek, üzerindeki et iyi sıyrılmamış kemikler, yabancı kaynaklı sigara paketleri, losyon ve kolonya şişeleri, yoksul ve insanlıktan çıkmış çocukların yeniden toplayıp değerlendikleri, bir dizi artık görürsünüz. Bu artıkların niteliği ve niceliği üzerinde biraz durulursa, savurganlığın hangi kesimin marifeti olduğunu anlamak hiç de zor değildir.

TAM TAKIR, KURU BAKIR

İşçilerin, göçen köylülerin, küçük esnaf ve zanaatkar ile düşük dereceli memurların, kısacası tüm emekçilerin barındıkları gecekondular ile onuz omuza yaşadıkları mahalle ve yoksul semtlerin çöplerini de biz topladığımız için, aradaki farkı çok iyi görebiliyor, bunları değerlendirerek tam takır, kuru bakır evlerin, bir noktada çöp üretemediklerine ve her türlü gereksinim maddesinin son zerresine kadar değerlendirildiğine tanıklık ediyoruz. Bu semtlerin çöpleri arasında ne plâstik şampuan şişeleri, ne de mukavvadan yapılmış uzun ömürlü süt kutuları, yabancı sigaraların paketleri görülmez. Bu semtlerde et yenmediğinden olacak kemiğe de pek rastlanmaz, **kilosu 40 liraya** satılan şeftali kabukları, kayısı çekirdeklerini pek göremezsiniz. Ekmek bayatlasa da, son zerresine kadar değerlendirilip yendiğinden olacak, çöpe atılmış bir dilim ekmek bulmak mümkün değildir.

Bir bilim adamının gözüyle ve bilimsel doğruluğun gerektiği şekilde incelenip yorumlanırsa, semtlere göre çöp analizi, rahat evinde oturup onun bunun aldığı ücret üzerine ahkam kesen basın mensubundan, iktidar ve muhalefet politikacısına ve Türkiye'nin bir türlü çare bulamadığımız savurganlık hastalığına teşhis koymaya çalışanlara çok şey öğretecek, bazılarını utandıracak niteliktedir.

KENTLER

Yukarıda semtler hakkında söylediklerimiz kentler içinde geçerlidir. Bir **İzmir**'in, bir **İstanbul** ve **Ankara**'nın çöp ve artıkları ile **Orta Anadolu**'nun **Sivas** ve **Çorum** kentlerinin çöp artıkları arasında dağlar kadar fark vardır. Savurganlığın önlenmesine hangi kentten ve semtten başlanması gerektiğini bize en iyi biçimde bu konuda yapılacak bir inceleme gösterecektir. Kemerleri sıkabilmek için işçi sınıfının kemeri ile işe başlamak yanılgısına düşen ve bunun için zemin hazırlayan bir kısım basını, bu somut gözlemlerimizle uyarmak istiyoruz. Toplum ve ülke için katlanılacak bir özveri varsa, emekçiler buna elbette öncülük edeceklerdir. Kurtuluş savaşında kendine düşeni fazlasıyla yapanların, ekonomik savaşta da aynı davranış içinde olacaklarından kimse kuşkulanmasın.

Ancak koyuna saymasınlar bizi... 1961 Anayasasının getirdiği haklar ve özgürlükler doğrultusunda uyarılan ve uyanan işçi sınıfı artık görüyor ve gördüklerini yorumlayabiliyor da...

Her semtin ne tükettiği, nasıl beslendiği ve nasıl yaşadığı artıklarından ve çöplerinden öylesine belli oluyor ki bizden saklayamazlar.

Kemerler sıkılacaksa hangi kentten ve hangi semtten başlanması gerektiğini en iyi biz biliyoruz.

DİSK Araştırma Merkezinin de açıkladığı gibi, önümüzdeki günlerde haklarımızı aramaya, yasalar doğrultusunda toplu sözleşmeler yapmaya devam edeceğiz.

Bu çabamız onların çöplüklerini bizim çöplüklerimize benzeyene kadar sürdürülecektir. Vatan için, toplum için, fakat hep beraber...

BİR TEMİZLİK İŞÇİSİ

GÖZÜ OLANIN GÖZÜ ÇIKSIN

Basının çok boyanmışlarında son zamanlarda bir moda çıktı. İkide bir ilk sayfalarında, elinde süpürgesi, faraşı yolları süpüren bir temizlik işçisi resmi ve altında bir başlık:

"-Bir çöpçünün aylığı genel müdürünkünü geçti!"

Sonra da bir takım lâflar... Yok bir belediye işçisi şu kadar lira alıyormuş da, bir vali bu kadar, bir genel müdür şu kadar.

Boyalı basının bu gammazcılığının etkilerini ve tepkilerini ardından eş dost meclislerinde, mahalle kahvesi yarenliklerinde, şurda burda görüyoruz, dinliyoruz:

"-Efendim olmaz ki, ayaklar başı geçti. Bizim diplomamız, şu kadar yıl okullarda dirsek çürütmüşlüğümüz, sıfatımız, mevkiimiz, sorumluluğumuz var ama gene de bir çöpçü kadar aylık alamıyoruz..."

Bunu kimler söylüyor?

Okumuş yazmış, aydın geçinen bir takım kişiler. Kendilerini gerçekten baş sanan bir takım koyun kafalılar.

Şimdi eğri oturup doğru konuşalım:

Bütün bu tepkilerin gerisinde yatan ne?

Bu tepkilerin gerisinde, bir değil birçok şey yatıyor.

İşçi sınıfı önce bunu bilip değerlendirmek zorunda...

Daha doğrusu, işçiler, önce bir sınıf olduklarının bilincine varmak durumundalar.

Tepkiler, o boyalı basının tepkileri, mürekkep yalamışların, yalamamışların tepkileri bu sınıfa karşı bir tepkidir.

İşin bu noktasını iyice saptamak gerekiyor.

Türkiye gibi geri kalmış, sınıf bilinci yeni yeni uyanmaya başlayan ülkelerde bu tepkileri doğal karşılamak gerekir. Bu tepkileri gösterenlere de kızmamak, onları önemsememek ama ağızlarının payını vermek gerekir.

İşçi sınıfının yapacağı işlerden birincisi bu. İşçinin sınıf bilinci ve birliği arttıkça, karşı takımın tepkileri de artacaktır. Bu iki kere ikinin dört ettiği kadar açık bir gerçek.

Önemli olan bu tepkilere kızmak değil, bu tepkilerin akılcı temelden yoksun olduğunu serinkanlılıkla ortaya koymaktır. Sonra da bu tepkilerin işçi sınıfı kazanımlarına karşı birikmesini ve yıkıcı olmasını önlemek yollarını bulmaktır.

işçinin sınıf bilinci arttıkça, karşı takımın tepkileri de artacaktır...

Boyalı basın, meşrebi gereği böyle kışkırtmaları bundan böyle de sürekli yapacaktır. Çünkü o basın ve benzerleri, işçi sınıfının değil, kapitalizmin basınıdır. Elbette ki, kapısına bağlandığı sınıfın çıkarlarını korumak için bağırıp çağıracaktır. İşçi sınıfının bu basına karşı takınacağı tavır açık ve tektir. Bir kere böyle gazeteler, işçiler ve işçi sınıfı yandaşları tarafından ne kadar çekici gözükürlerse gözüksünler alınıp okunulmamalıdır. Sürekli olarak bilinmeli ve söylenmeli, bilmeyenlere de öğretilmelidir ki, bu basın işçi sınıfına düşman bir basındır. Düşmana da cephane verilmez. Bu tür basından alınacak her gazete, işçi sınıfına karşı o basının bir başka kötülük yapmasına olanak sağlayacak yeni kurşunlar demektir.

Bu bir...

İkincisi: Böyle yazıp söyleyen bu basıncılara ve bunların etkisinde kalmış her kandırılmış emekçiye sormak gerekir:

"-İşçi arkadaş, emekçi kardeş. Sen bu devlete olan vergi borcunu her ücretini alışta ay ve ay, kuruş ve kuruş bordrondan peşin olarak ödüyorsun. Peki, bu senin aldığın üç-beş kuruşta gözü olduğu anlaşılan bu gazetelerin sahipleri, yöneticileri acaba devlete ne kadar vergi ödüyorlar? Kazançları nedir ki, senin kazancına göz dikiyorlar? Bunlar değil mi, her biri, milyonerden de öte milyarder hayatı yaşarlar, senin benim paramla devletten ucuz kâğıt alır, türlü kolaylık sağlar ve sonra halkı zehirlerler. Böyle yakınanlardan bir teki bile acaba karda kışta ya da bir cehennem sıcağında bir kentin sokağını süpürme, bir fabrikada bir ocağın karşısında bir saat kürek sallama, bir tezgâhın başında eğe sürme, bir kömür ocağında kazmacılık ya da kürekçilik etme, bir kamyon ya da otobüs direksiyonunda direksiyon sallama işine tek bir saat dayanabilirler mi ve dayansalar bu işe karşılık kaç para isterler?.."

Bunları sormak lâzım.

Daha da sorulacak şey çok.

Örneğin denebilir ki, arkadaş sen nerde oturuyor nasıl yaşıyorsun ve nasıl çalışıp toplumu hangi üretim katkısında bulunuyorsun, ben ne iş yapıyorum. Gel bir karşılaştıralım...

Bunu dediniz mi, göreceksiniz ki, o sizin aldığınız üç kuruşta gözü olup bilmem neresini yırtanlar, kaçacak delik arayacaklardır.

Bir işçi, bir genel müdürden, bir validen, bir albaydan daha çok ücret alıyormuş...

Böyle diyenlere, eee peki ücretlerimiz aynen kalsın da gelin yaptığımız işleri bir değişelim deyin bakalım. Verecekleri yanıt ne olacaktır. Dillerini nerelerine sokacaklardır? Görün...

Bir kere, bu bir işçinin aldığı ortalama ücretin falanın ya da filanın ücretinden daha çok olduğu iddiası kesinlikle yalandır. Aslında ise olması gerekir. Çünkü işçi, adı üstünde, üretime katkısı olan kişidir. Üretimse bir toplumun can damarıdır. Bir bürokratın, bir aracının, bir komisyoncunun, bir kolluk görevlisinin ise üretime ne tür katkıda bulunduğu daima tartışılabilir. Dünyada emekten daha yüce bir değer olduğunu ise kimse iddia edemez. Emekçinin alın teri, göz yaşı bahasına biriktirilmiş servetlerden ortaya çıkmış kapitalin, toplum yararına değil, Ahmedin ya da Mehmedin çıkarına işletilmesine alışagelmişler, şimdi şimdi, emek karşılığı az çok alınmak istenmeye başladı mı işte böyle şirretleşirler. Akılları bulandırmak isterler. İyi de bu beylere sormak gerekir, o yıllar yılı **"ecir"** dediğiniz, **"amele"** dediğiniz, **"çöpçü"** diye horladığınız işçiler olmasa acaba siz yiyecek ekmek mi bulabilir, bu dünyada yaşamaya layık mı olabilirdiniz?

Falan işçi, bir aylık emeğinin karşılığı, ayda yirmi bin lira alıyor diye kafası bozulan boyalı basın patronlarına ya da bunların benzerlerine, o bir telefon konuşmasıyla beş milyon, on milyon vuran vurgunculara, karaborsacılara, tefecilere, aracılara ve de benzerlerine sorulacak bir soru daha var. İşçi dediğinin en iyi hallisi bir sosyal sigortalar evinde iki göz odaya üç beş çocuğuyla başını sokmuş, yaşamını kıt kanaat sağlar durumdayken zatialinizin ayda değil günde on bin yirmi bin lira kazanmanız neyin karşılığıdır acaba? Bu hangi emeğin değeridir? Senin topluma katkın ne, benimse?

Konuya böyle yaklaşır, kapitalizmin işçi sınıfının yarattığı artık değerden sürekli sömürü yoluyla palazlandığı gerçeğini karşınızdakinin yüzüne vurur ve bu konuda bilinçli olarak sınıf savaşımının koşullarını yerine getirirseniz, karşınızda tutunacak kapı kulunu zor bulurlar, hiç tasalanmayın.

Sosyal uyum denilen şey işte böyle kaybolur..

Antalya'da temizlik işçisi 35 bin lira alırken 15 yıllık mühendisin eline 6 bin lira geçiyor

SON HAVADİS 16-8-1979

ANTALYA(Akajans)-Son yapılan toplu iş sözleşmesi ile temizlik işçilerinin brüt maaşı 35 bin 500 lirayı bulurken, Antalya Belediyesi İmar Müdürlüğünde çalışa

(Devamı Sayfa 10, Su. sütunda)

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

10 AĞUSTOS 1979

Neyin Anlaşması?.

G - Cumhuriyet - 24

İzmir'de Genel - İş Sendikasına bağlı işçilerin sürdürdükleri grev uzlaşmaz noktalara doğru sürükleniyor Belediye Başkanı İhsan Alyanak, haklı olarak:

— Belediye bu bütçesiyle, bu gelir kaynaklarıyla, bu toplu sözleşmeyi kaldıramaz... diyor.

Genel - İş Sendikası da buna karşılık, işçilerin eline geçen net ücret, ortalama 4500 liradır. Bu paraylа işçilerimiz nasıl geçinsin?» sorusunu soruyor.

Gece gündüz çalış ayda 4500 lira al, bununla ye, iç, yat, kira öde, çocuklarını okut, olacak iş mi bu? Elbette işçiler haklarını arayacaktır, elbette işçiler ücretlerine yüzde yüz zam isteyeceklerdir.

Buna karşı, «Efendim bizim toplumsal anlaşmamız var, bunu aşamayız» demek, «Bız ücretleri belli oranda dondurduk» demek değil de nedir acaba?

Enflasyon hızının ses duvarını aştığı bir ülkede Toplumsal Anlaşma gibi, özürler karın doyurmaz. Enflasyon durdurulmazsa fiyat artışları başgösterir. Fiyatlar arttıkça yaşam pahalanır. Yaşam pahalandıkça da işçi ve memur gibi dar ve sabit gelirlilerin yaşam düzeyleri gün geçtikçe düşer, sofralarındaki somun ufalır.

Böyle bir ekonomik süreçte işçilerin ücretlerini şu ya da bu gerekçeyle dondurmaya kalkışmak, doğrudan doğruya işveren kazançlarını artırmak demektir. Özel kesim kazançlarını sınırlayamayan, bırakın sınırlamayı, bu kazançlardan doğru-dürüst vergi bile alamayan bir hükümet, «Toplumsal Anlaşma olsun, işçilerin ücretleri belli oranda dondurulsun» derse ve bu hükümetin belkemiği olan parti «demokratik sol» etiketi taşıyorsa, biraz ayıp olmaz mı?

Özel kesim kazançlarına dokunmadan, köklü önlemlerle yapısal değişikliklere girişilmeden, toprak, sanayi ve ticaret burjuvazisinden vergi almadan gözleri kamu kesimindeki yoksul işçilerin beş - on kuruş parasına dikmek, hangi carpıklığın özürü, hangi demokratik solculuğun «halkçı» gereğidir, bilen ve anlatan çıkar mı hey CHP'li dostlar?

İzmir Belediyesinde 20 yıllık bir şoför 5 bin 800 lira ücret alıyormuş.. Şimdi bu şoför direksiyonun başından ayrılırsa ve eline ayda 3900 lira geçen bir temizlik işçisi grev yaparsa, «yapma kardeşim, Toplumsal Anlaşma var sen yine kan-ter içinde 3 bin liraya, 5 bin liraya talim et» denilebilir mi?

Enflasyon hızının böylesine başını alıp dörtnala gittiği bir ülkede işçi sendikalarının yüzde yüz zam isteğiyle grev yapmaları doğaldır. Doğal olmayan Belediyelere gelir sağlayacak yasanın yıllardır çıkarılmamış olması ve Belediyelerin böyle toplu sözleşmelerde işçileriyle karşı-karşıya getirilmesidir.

İzmir grevi, hükümetin olaya «Toplumsal Anlaşmanın dar penceresinden değil, çok daha geniş açılardan bakmasıyla çözümlenebilir. Ve CHP ağırlıklı bu hükümet, CHP'li Belediye Başkanlarıyla çoğunluğu CHP'li olan işçileri karşı-karşıya getirecek kadar önseziden yoksunsa, söylenecek söz kalmaz.

GELECEK SAYIMIZDA

Değerli okurlarımız,

Boyalı basın tarafından bundan bir süre önce üyelerimize karşı başlatılan ve arada sırada sürdürülen kampanya karşısında başlattığımız yayını bu sayımızda da böylece sürdürdük.

Gelecek sayımızda belediyelerin öz kaynakları, Belediye Gelirleri Yasası'nın veto edilmesi sonucu ve çağdışı yasalarla yönetilen belediyelerin içinde bulundukları ekonomik sıkıntılar, belediyelerin mal varlıkları ve bu kollara ilişkin araştırma ve incelemelerden oluşan bir yazı sunacağız.

Ankara'da ''Temsilciler Semineri'' başladı

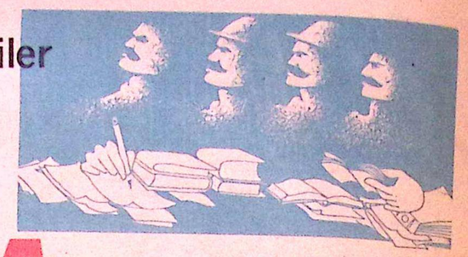

EĞİTİM ÇALIŞMALARIMIZ SÜRÜYOR

Sendikamız Eğitim Dairesinin hazırladığı "Temsilciler Semineri" **Ankara**'da başladı. Üçer günlük iki devrede gerçekleştirilecek çalışmaya, **yüz** arkadaşımız katılıyor.

Seminere, ilk aşamada, Ankara 1. Şube temsilcilerimiz katıldı.

10 eylül günü başlayan çalışmaların açılış konuşmasını, **1. Şube Başkanımız Oğuz Kızıltan** yaptı. **Kızıltan** konuşmasında, eğitimin önemine ve işçi sınıfı mücadelesindeki yerine değinerek, sendikamızın bu alandaki çalışmalarından sözetti. **Ören** ve **Abant**'daki **Sendika Eğitimcileri Seminerlerimizin** başarılı uygulamalar olduğunu belirten **Kızıltan**, "Sendikamız eğitim konusunda, önemli aşamalar katetmektedir. Bugün başlayacağımız temsilciler semineri de, eğitim çalışmalarımızda önemli bir yer tutmaktadır" dedi. **Kızıltan**'ın açış konuşmasından sonra, derslere geçildi.

Altı gün boyunca ve iki devre halinde yapılacak eğitim çalışmasında şu konular işlendi:

"Eğitim nedir", "Genel-İş'in Gelişimi", "DİSK'in İlkeleri", "Temsilcilerin Görev ve Nitelikleri", "Türkiye'nin Güncel Ekonomik Sorunları", "Toplu Sözleşme ve Grev". Bu arada, Sendikamız Eğitim Dairesi Foto-Film Biriminin hazırladığı "1 Mayıs 78" slayt gösterisi ile, "Yasak" adlı film gösterildi.

Eğitim çalışmasında konuları, Eğitim Uzmanlarımız **Atila Sarp** ve **Mustafa Düzgün** ile, Koordinatörümüz **Muharrem Kılıç** ve Örgütlenme Uzmanımız **Enver Demirci** işledi.

Eğitim çalışmamız, başarılı arkadaşlarımıza diplomalarının dağıtımı ile tamamlandı.

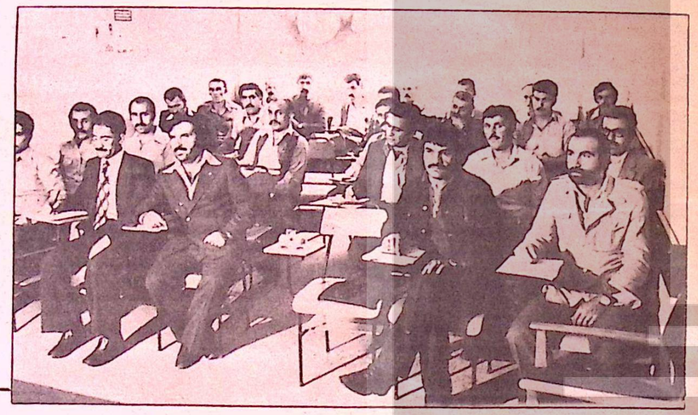

KOCAELİ ŞUBEMİZE YENİ GİRİŞİMCİ KURUL ATANDI

Kocaeli şubemize, **Alaattin Gül** Başkanlığında yeni girişimci kurul atanmıştır.

Eski Yönetim Kurulu, örgüt disiplinini ve **DİSK** ilkelerini çiğnediği, sendika binasını, bazı derneklerin karargâhı haline getirdiği, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine uygun davranmadığı, tüzük ve yönetmelik hükümlerine aykırı harcamalar yaptığı, grev sırasında, sendika ile hiçbir ilişiği bulunmayan kişilere para dağıttığı ve tüm uyarılara karşın yanlış tutumunu sürdürdüğü için, görevden alınmıştı.

Kocaeli şubemize atanan yeni girişimci kurul, şu isimlerden oluşuyor:

Başkan, **Alaattin Gül**, Başkan Vekili, **Mehmet Bakıroğlu**, Sekreter, **Hüseyin Örnek**, Sayman, **Arif Gülmez**, Eğitim Sekreteri, **Ali Kocabıyık**. Yönetim Kurulu; **Ahmet Gül, Tahsin Özcan, Mehmet Meriç, Sedat Keskin, Mülayim Güney, Ahmet Aydın, Ferit Eraslan.**

Yeni girişimci kurula çalışmalarında başarılar dileriz.

DİSK İzmir Fuarı'nda tanışma günü düzenledi

Üst sendikal örgütümüz **DİSK**'in 3. Bölge Temsilciliği tarafından, Uluslararası İzmir Fuarı'nda bir tanışma günü düzenlendi. 6 eylül Cumartesi günü yapılan gününe tüm kent yöneticileri ve örgüt görevlileri çağrıldı.

Bu arada afiş ve film gösterileri için Uluslararası İzmir Fuarı'nda açılan pavyonun büyük bir ilgi gördüğü bildirildi. **DİSK**'in kurusunun, geçirdiği aşamaların, sendikal değişim ve gelişmelerin sergilendiği pavyonda çeşitli işçi eylemleri, resim, afiş ve pankartlarla izleyicilere sunulmaktadır.

NİHAT BAYLAN VE HAMZA ÇEVİK'İ YİTİRDİK

Sakarya Şubemizin çalışma alanı içinde bulunan Erenler Belediyesi ESO Elektrik Grubu işyerinde elektrikçi olarak çalışan, sendikamız üyesi **Nihat BAYLAN**, 22 Ağustos 1979 Çarşamba günü görevli olarak gittiği bir evin dam direğini onarırken, cereyana kapılarak yaşamını yitirmiştir.

HAMZA ÇEVİK

Baylan, işgüvenliğinden yoksun olarak, dam direğinde gerekli onarımı yaparken, elektrik telinin aniden kopması ve omuzuna değmesi sonucu, büyük bir acı ve derin bir üzüntü bırakarak aramızdan ayrılmıştır.

Yaşamının baharında, daha 19 yaşına yeni girdiği bir sırada yitirdiğimiz **Nihat Baylan**, çalıştığı işyerinde sınıfsal mücadeleyi yorulmadan, yılmadan sürdüren bir arkadaşımızdı.

Sakarya Şubemiz üyelerinden ve Sakarya Belediyesinin Fen İşleri Müdürlüğü işyerinde şoför olarak görev yapan **Hamza ÇEVİK** ise, geçirdiği kalp rahatsızlığından sonra, hastaneye kaldırılırken yolda yaşamını yitirmiştir. **Hamza Çevik** evli ve bir çocuk babasıydı.

Genel-İş EMEK, Nihat BAYLAN ve Hamza ÇEVİK'e rahmet, ailelerine, yakınlarına, çalışma arkadaşlarına ve tüm dostlarına başsağlığı diler.

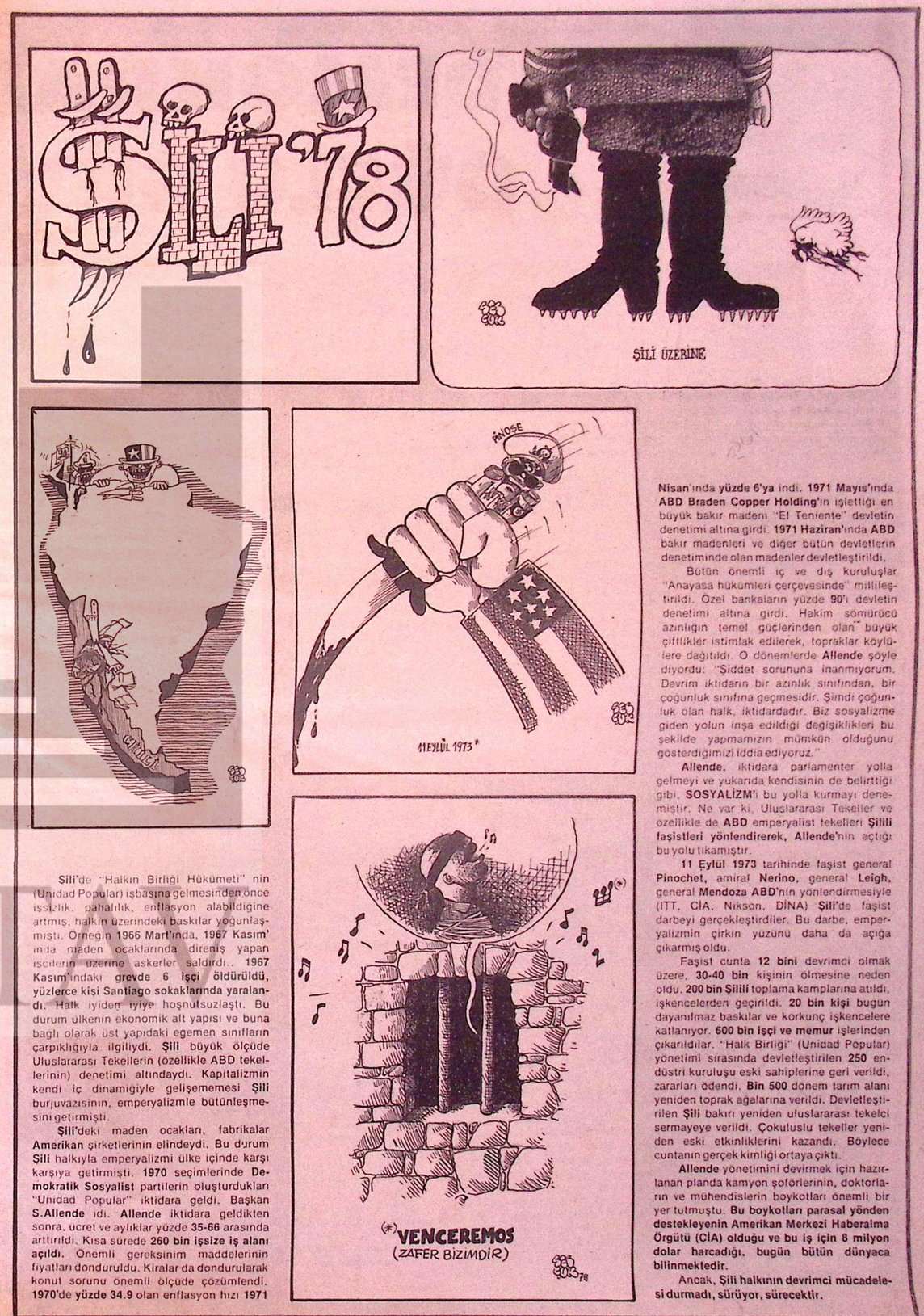

Şili'de "Halkın Birliği Hükümeti" nin (Unidad Popular) işbaşına gelmesinden önce işsizlik, pahalılık, enflasyon alabildiğine artmış, halkın üzerindeki baskılar yoğunlaşmıştı. Örneğin 1966 Mart'ında, 1967 Kasım'ında maden ocaklarında direniş yapan işçilerin üzerine askerler saldırdı.. 1967 Kasım'ındaki **grevde 6 işçi öldürüldü, yüzlerce kişi Santiago sokaklarında yaralandı.** Halk iyiden iyiye hoşnutsuzlaştı. Bu durum ülkenin ekonomik alt yapısı ve buna bağlı olarak üst yapıdaki egemen sınıfların çarpıklığıyla ilgiliydi. **Şili** büyük ölçüde Uluslararası Tekellerin (özellikle ABD tekellerinin) denetimi altındaydı. Kapitalizmin kendi iç dinamiğiyle gelişememesi **Şili** burjuvazisinin, emperyalizmle bütünleşmesini getirmişti.

Şili'deki maden ocakları, fabrikalar **Amerikan** şirketlerinin elindeydi. Bu durum **Şili** halkıyla emperyalizmi ülke içinde karşı karşıya getirmişti. **1970** seçimlerinde **Demokratik Sosyalist** partilerin oluşturdukları "Unidad Popular" iktidara geldi. Başkan **S.Allende** idi. **Allende** iktidara geldikten sonra, ücret ve aylıklar yüzde **35-66** arasında arttırıldı. Kısa sürede **260 bin işsize iş alanı açıldı.** Önemli gereksinim maddelerinin fiyatları dondurulduu. Kiralar da dondurularak konut sorunu önemli ölçüde çözümlendi. **1970**'de **yüzde 34.9** olan enflasyon hızı **1971 Nisan**'ında **yüzde 6**'ya indi. **1971 Mayıs**'ında **ABD Braden Copper Holding**'in işlettiği en büyük bakır madeni "El Teniente" devletin denetimi altına girdi. **1971 Haziran**'ında **ABD** bakır madenleri ve diğer bütün devletlerin denetiminde olan madenler devletleştirildi.

Bütün önemli iç ve dış kuruluşlar "Anayasa hükümleri çerçevesinde" millileştirildi. Özel bankaların yüzde 90'ı devletin denetimi altına girdi. Hakim sömürücü azınlığın temel güçlerinden olan büyük çiftlikler istimlak edilerek, topraklar köylülere dağıtıldı. O dönemlerde **Allende** şöyle diyordu: "Şiddet sorununa inanmıyorum. Devrim iktidarın bir azınlık sınıfından, bir çoğunluk sınıfına geçmesidir. Şimdi çoğunluk olan halk, iktidardadır. Biz sosyalizme giden yolun inşa edildiği değişiklikleri bu şekilde yapmamızın mümkün olduğunu gösterdiğimizi iddia ediyoruz."

Allende, iktidara parlamenter yolla gelmeyi ve yukarıda kendisinin de belirttiği gibi, **SOSYALİZM**'i bu yolla kurmayı denemiştir. Ne var ki, Uluslararası Tekeller ve özellikle de **ABD** emperyalist tekelleri **Şilili faşistleri yönlendirerek, Allende**'nin açtığı bu yolu tıkamıştır.

11 Eylül 1973 tarihinde faşist general **Pinochet**, amiral **Nerino**, general **Leigh**, general **Mendoza ABD**'nin yönlendirmesiyle (ITT, CIA, Nikson, DİNA) **Şili**'de faşist darbeyi gerçekleştirdiler. Bu darbe, emperyalizmin çirkin yüzünü daha da açığa çıkarmış oldu.

Faşist cunta **12 bini** devrimci olmak üzere, **30-40 bin** kişinin ölmesine neden oldu. **200 bin Şilili** toplama kamplarına atıldı, işkencelerden geçirildi. **20 bin kişi** bugün dayanılmaz baskılar ve korkunç işkencelere katlanıyor. **600 bin işçi ve memur** işlerinden çıkarıldılar. "Halk Birliği" (Unidad Popular) yönetimi sırasında devletleştirilen **250** endüstri kuruluşu eski sahiplerine geri verildi, zararları ödendi. **Bin 500** dönem tarım alanı yeniden toprak ağalarına verildi. Devletleştirilen **Şili** bakırı yeniden uluslararası tekelci sermayeye verildi. Çokuluslu tekeller yeniden eski etkinliklerini kazandı. Böylece cuntanın gerçek kimliği ortaya çıktı.

Allende yönetimini devirmek için hazırlanan planda kamyon şoförlerinin, doktorların ve mühendislerin boykotları önemli bir yer tutmuştu. **Bu boykotları parasal yönden destekleyenin Amerikan Merkezi Haberalma Örgütü (CIA) olduğu ve bu iş için 8 milyon dolar harcadığı, bugün bütün dünyaca bilinmektedir.**

Ancak, **Şili halkının devrimci mücadelesi durmadı, sürüyor, sürecektir.**

Toplantıyı açan Genel Başkanımız Baştürk:

● TÜRK-İŞ TOPLUMSAL ANLAŞMAYI PAZARLIK ARACI YAPIYOR

"DEMOKRASİNİN EN BÜYÜK VE EN GÜÇLÜ GÜVENCESİ İŞÇİ SINIFIDIR"

GENEL YÖNETİM KURULUMUZ TOPLANDI

Baştarafı 1. Sayfada

Edemeyiz. Kapitalist sömürü düzenini ve burjuvaziyi rahatlatmak için, sadece bizden beklenen özveriye dayanan ve sözde istikrar önlemleri denen politikalara razı olamayız. Emekçilerin gelirlerini dondurmayı, fiyatları sürekli olarak yükseltmeyi, kalkınma hızını düşürmeyi ve sosyal nitelikli kamu harcamalarını sınırlamayı amaçlayan ve sadece emekçilerin "Kemerlerinin sıkılması" nı öngören bu önlemleri geçerli bulmuyoruz.

İŞÇİ SINIFININ SINIF MÜCADELESİ ASLA PAZARLIK KONUSU YAPILAMAZ

Emperyalizmin uluslararası mali örgütü IMF tarafından dikte edilen bu klasik reçetelerin uygulandığı öteki ülkelerde nasıl sonuçlar verdiğini, toplumsal gelişmeyi durdurmak için nasıl bir fren rolü oynadığını da çok iyi bilmekteyiz. Bundan dolayıdır ki, 1978'de TÜRK-İŞ ile Hükümet arasında imzalanan Toplumsal Anlaşma'ya karşı çıktık. DİSK olarak, emek ile sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişki varolduğu sürece, işçi sınıfı mücadelesini dizginleyen, ekonomik-demokratik hakları sınırlandıran ve bağımsız sınıf örgütleri yerine, siyasal iktidarlarla uzlaşarak oluşturulan tüm müdahaleleri reddettik. Bugün TÜRK-İŞ'in toplumsal anlaşmaya karşı bir eğilim içinde görünmesi, özünde sınıf mücadelesinin dayattığı bir durumdur. TÜRK-İŞ, Hükümetten tavizler koparmak, kendisine yeni payandalar sağlamak için toplumsal anlaşmayı adeta bir pazarlık aracı olarak kullanmak istemektedir. Bu tutum, sarı sendikacılığın bir başka biçimde sürdürülmesi demektir. İşçi sınıfının vazgeçemeyeceği bağımsız sınıf mücadelesi asla pazarlık konusu yapılamaz."

BURJUVA BASINI

Baştürk konuşmasında, burjuva basınında son günlerde sendikamıza ve işçi sınıfına karşı yoğun bir saldırıya girişildiğini de belirterek, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Son günlerde, kapitalizmin beslediği renkli basında, yüksek ücretli bazı kalemler işçi sınıfına ve özellikle sendikamıza karşı, aşırı ücret istemlerinde bulunduğumuz gerekçesiyle, yoğun bir saldırı kampanyası başlatmışlardır. Toplumumuzdaki öteki emekçi grupları yanlarına çekip, kendilerine

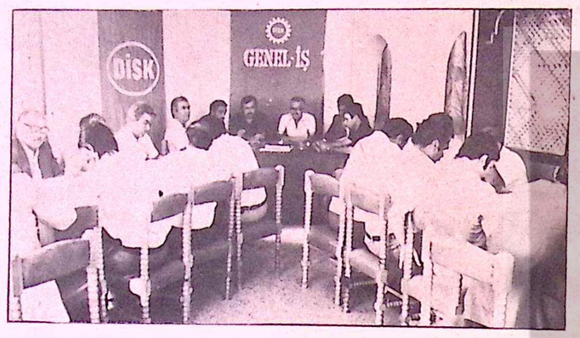

Genel Yönetim Kurulumuz, Sendikamızın Artemis Eğitim ve Dinlenme Tesislerinde toplandı...

toplumsal destek sağlamaya yönelik bu kampanyayla burjuvazi, enflasyonun nedeninde yüksek işçi ücretleri olduğu yalanını yaymak istemektedir. Bu arada bazı genel müdür ve üst bürokratların aylıklarını temizlik işçilerinin ücretleriyle karşılaştırarak, emekçi kitleler arasındaki dayanışmayı ve işbirliğini kırma hesapları yapmaktadır.

bunun sorumluluğunu işçi sınıfına yüklemek ve ücret artışı talepleri karşısında anti-demokratik düzen önerileriyle çıkma yaygarasına da pabuç bırakmayacağız."

YÖNETİME KATILMA, TÜRK-İŞ VE KATSAYI

Burjuvazinin sömürü düzenini Kalerine düşmez. Nitekim, memur statüsünde çalışan emekçilerin demokratik örgütleri, kendilerine en doğru yanıtı vermişlerdir. Emekçilerimiz, kapitalizmden ve onun siyasal iktidarlarından maaş ulüfesi istemek yerine, kendilerine, emeklerini sömürtmeyecek grevli, toplu sözleşmeli bir çalışma düzeni kurmanın mücadelesini verdiklerini ilan etmişlerdir. Memurlarımız bugün sefalet çizgisinin altına itilmişlerse, işçilerden daha az ücret almaya zorlanmışlarsa bunun sorumlusu, ilkel yönetim anlayışının getirdiği tekelci devlet düzenini sürdürmekte ısrar eden egemen güçlerdir. Memurların ücretlerini katsayı oyunlarıyla siyasal iktidarların himmetine bırakanlar, memurların sendika kurmasını yasaklayan, memurların özgürce çalışma ve demokratik çalışma koşullarına kavuşma özlemlerini suç sayanlar kendileridir. O nedenle, bu konuda memurdan yana görünüp, onları işçi sınıfı üzerine husumet birikimine itmek olanağı yoktur. Biz çalışan tüm insanlarımızın, emekçilerin, demokratik, grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklara kavuşturulması için mücadele veriyoruz. Onların bu amaçtaki mücadelelerini destekliyoruz."

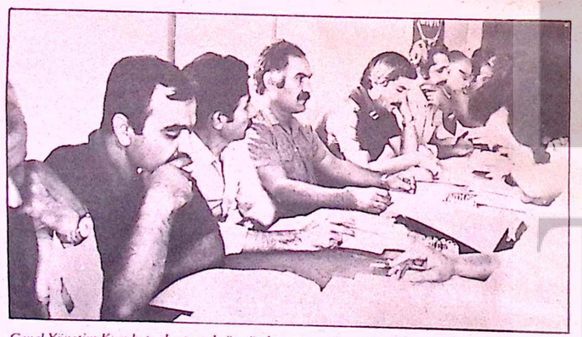

Genel Yönetim Kurulu toplantısında üç gün boyunca yoğun çalışmalar yapıldı.

Boyalı basında paralı ilânlar verilerek halka ulaştırılmak istenen bu propagandaların amacı açıktır: Bu, kapitalizmin klasikleşmiş taktiğidir. Emekçileri bölmek, birbirine düşürmek, sömürülerini ve düzenlerinin ömrünü uzatmak... dedikleri gibi, işçi ücretleri, pahalılığa, enflasyona, üretimdüşüklüğü ve işsizliğe neden olsaydı, döviz darboğazı nedeniyle, normal yollardan üretim girdisi ithal edemeyen sanayicilerin ve ticaret burjuvazisinin, Cumhuriyet döneminin en büyük vurgunlarını yaparak, kârlarını utanç boyutlarına ulaştıramamaları gerekirdi.

Kendi denetimlerindeki siyasal iktidarlar eliyle sahneledikleri ekonomik politikalar sonunda ülkemizde her yıl enflasyon oranı % 70'i aşarken, mu İktisadi Kuruluşlarında da uygulatmak için Türk-İş ile pazarlık masasında, "Yönetime Katılma" oyununu tezgahladıklarını belirten Baştürk, bu oyuna gelinmediğini belirtti ve "Kapitalizmin kurduğu bu düzende yönetime katılmak, bir yandan sınıf sendikacılığını tökezletmek, öte yandan işçi sınıfını kendi sömürü mekanizmasının suç ortağı yapmaktan başka anlam taşımaz" dedi.

Baştürk, memurların katsayı sorununa da değinerek, bu konuda şunları söyledi:

"Burjuvazinin kendi kurduğu ve korumak için savaş verdiği bu düzende, memurların işçilerden daha az ücret aldıklarından yakınmak burjuvaziye, hele hele tekelci kapitalizmin temsilcisi Belediyelerin demokratik ve üretken bir yapıya kavuşturulması ve yürütülen kamu hizmetleriyle orantılı gelir kaynakları sağlanması konusunda, tüm Belediye Başkanları ile, sendikamızın ortaklaşa kamuoyunu uyarması için Yürütme Kuruluna tam yetki verildi.

● İşçi Emekli ve Yardımlaşma Sandığı statüsünün yeni koşullara uydurulması için tüzüğünde üyeler yararına değişiklikler yapılacak.

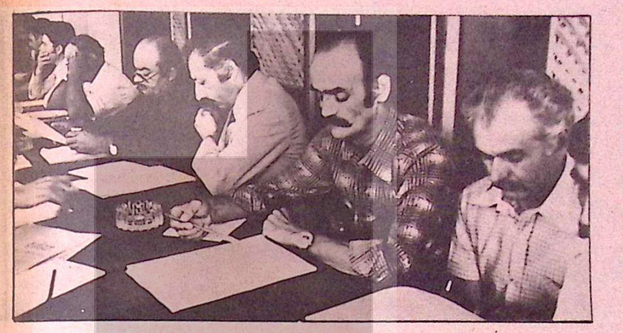

Toplantıya katılan Genel Yönetim Kurulu üyeleri, Genel Başkanın açış konuşmasını izliyorlar.

YEREL YÖNETİMLERDE ÖZERKLİK

Baştürk, sendikamızın yoğun bir toplu sözleşme, grev ve direniş döneminden geçtiğini belirterek şöyle dedi:

"Hemen belirteyim ki, işkolumuzda şu anda en önemli sorunumuz, toplu sözleşmeler bağıtlamak değildir. Bundan daha önemlisi, bu sözleşmeleri hayata geçirmektir. Uygulatmaktır. Üyelerimiz, ücretlerini alamamakta, bu nedenle, çeşitli eylemler koymaya zorlanmaktadır. Bunun nedeni, belediyelerin içine itildikleri mali ve idari darboğazlardır. Halen kırk yıl önceki toplumun istemlerine göre düzenlenmiş yasalarla belediyelerden hizmet üretmesi beklenmektedir. İlgili yasaları burjuvazi çeşitli tertiplerle değiştirmemekte, belediye gelirlerini çağdaş ihtiyaçlara cevap verecek düzeye getirme yollarını tıkamış bulunmaktadır. Bu yasaların hızla çıkarılmasını istiyoruz. Yalnız mali yönden değil, toplumun demokratlaşması oluşumunun önemli bir birimi olan yerel yönetimlerde özerkliği yerleştirmek, emekçi halkın iradesiyle kurulan bu kurumlarda demokrasiyi işletmek için de bu yasaların değiştirilmesini istiyoruz.

Oysa, burjuva partileri ve siyasal iktidarları belediyeleri merkezi hükümetlerin tutsağı ederek, siyasal iktidarların himmetine terketmekte direnmektedir."

14 EKİM VE İŞÇİ SINIFI

Baştürk, konuşmasında, 14 ekim seçimlerine ve ülkemiz açısından taşıdığı öneme de değinerek, şunları söyledi:

"Türkiye, İşçi Sınıfının politik örgütlenmesini yasaklayan engellerin henüz kaldırılamadığı, yurdun birçok bölümünde sıkıyönetimin uygulandığı, faşist terörün hergün yeni boyutlara ulaşarak, emekçi halkımızı tedirgin ettiği bir dönemde yeni bir seçim ortamına girmiştir. 14 ekim'de yapılacak seçimlerin siyasal iktidar belirleyici bir niteliği yoktur. Ancak mevcut hükümetin dayandığı hassas denge üzerinde etkisi olabilecektir. Öte yandan, bu seçimlerin bir başka özelliği, kendisini sosyal demokrat olarak niteleyen bir hükümetin uygulamakta olduğu politikaların toplumumuz tarafından yargılanması ve değerlendirilmesi olanağı vermesidir. Parlamentoda, hükümet-muhalefet dengesinin bozulmasının hesabı içinde egemen çevreler şimdiden değişik seçenekler için kamuoyu oluşturmaya başlamışlardır.

Ardı 10. Sayfada

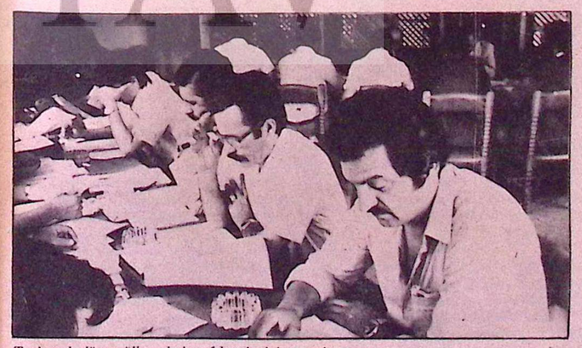

Toplantıda dünya, ülke ve işçi sınıfı hareketinin sorunları tartışıldı.

Genel Yönetim Kurulu Bildirisi

DİSK'İN 14 EKİM SEÇİMLERİNE İLİŞKİN KARARINI BENİMSEYECEĞİZ

"7-9 Eylül 1979 tarihlerinde Sendikamıza ait ÖREN-ARTEMİS TESİSLERİNDE toplanan Genel Yönetim Kurulumuz, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal koşullar ile işçi sınıfımızın güncel sorunlarını değerlendirmiştir.

Genel Yönetim Kurulu'nun açıklaması aşağıdadır:

Ülkemiz Türkiye, dışa bağımlı kapitalist sömürü düzeninden kaynaklanan ve geçmiş sağ siyasal iktidarlarca yoğunlaştırılan derin bir bunalım içindedir.
İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler, bir yandan ekonomik sıkıntıların ağır yükü altında ezilmekte, diğer yandan da faşist terör ve cinayet eylemleri karşısında canını korumak için uğraş vermektedir. Enflasyon, işsizlik, yokluk, faşist terör ve şovenist baskılar Türkiye emekçilerinin ivedi çözüm bekleyen sorunlarıdır.
Tekelci burjuvazinin sözcülüğünü yapan gerici siyasal partiler, sömürüyü derinleştirmek ve sınırlı demokrasiyi tümüyle yoketmek için özgürlük ve emek düşmanı bir politika izlemektedirler. Emekçi kitlelerin bu partilerden beklediği hiçbirşey yoktur. Aksine tüm bunalımların sorumlusu olan suçu partilere ve onların temsil ettiği kapitalist sömürüye karşı mücadele, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin temel görevidir.
Sosyalist güçlerin dağınıklığından da yararlanarak demokrasi ve özgürlük vaadiyle iktidara gelen CHP ağırlıklı Hükümet ise, emekçileri ezen sorunların hiçbirine çözüm getirememiştir. Hayat pahalılığı, işsizlik, karaborsa ve yokluk sürüp gitmektedir. Faşist örgütlerin kanlı eylemleri devam etmektedir. İşçi sınıfımızın bağımsız politik örgütlenmesini yasaklayan çağdışı 141 ve 142'nci maddeler işlemektedir. Demokrasinin genişletilmesi ve iş yasalarındaki sermaye lehine hükümlerin iptali yönünde hiçbir girişimde bulunulmamaktadır. Sıkıyönetim uygulaması demokratik hak ve özgürlükleri yoketmektedir.
CHP ağırlıklı Hükümet ve CHP üst yönetimi, DİSK'e ve işçi sınıfına karşı, zaman zaman hasmane boyutlara varan, olumsuz bir tutum içindedir. Grev ertelemeleri, lokavt ilanları, toplantı ve miting yasaklamaları ciddi bir düzeye ulaşmıştır. CHP'nin iktidara gelmesi için destek veren emekçi kitlelere karşı takınılan bu yanlış ve tehlikeli tutum, Hükümetin başarısızlığında da en büyük etkeni oluşturmaktadır. Ne var ki, CHP üst yöneticileri ve Başbakan emekçilerin desteğini gözardı eden ve devrimci, ilerici demokrat güçleri yadsıyan tutumunu hâlâ sürdürmektedir.
Bütün bunların yanısıra ilerici ve sosyalist güçlerin dağınıklığı ve sağlam temellere dayanmayan ideolojik ayrılıkların giderek keskinleştirilmesi işçi sınıfımız için olumsuz sonuçlar yaratmaktadır. Dar grupçuluk, fraksiyonculuk ve bireysel şiddet eylemleri, devrimci mücadeleyi zaafa uğratmaktadır. Bu olumsuz koşulların ortadan kaldırılması, İşçi Sınıfının ve devrimci hareketin birliğinin sağlanması Türkiye emekçilerinin özlemidir. 14 Ekim seçimleri dolayısıyla bir kez daha ortaya çıkan soldaki bölünmenin giderilmesi devrimci sınıf mücadelesinin başlıca sorunudur.
Bu koşullar altında 14 Ekim seçimlerinde işçi sınıfı örgütlerinin ve Konfederasyonumuz DİSK'in alacağı tutum büyük bir önem taşımaktadır. Burjuva partilerinin işçi sınıfı ve emekçi halkımız lehine yapabileceği hiçbirşey kalmamıştır. Bu nedenle, GENEL-İŞ olarak, faşist siyasal partileri güçlendirmemek, demokrasiyi genişletmek, faşist cinayet şebekelerini dağıtmak, işçi sınıfı öncülüğünde tüm ilerici, devrimci ve sosyalistlerin örgütlü birliğini sağlamak yönünde somutlanacağına inandığımız DİSK kararına tümüyle saygılı olacağız. İşçi sınıfının birliğini ve uzun vadeli çıkarlarını herşeyin üstünde tutan Sendikamız, ilerici, demokrat, yurtsever ve sosyalist güçleri DİSK'in kararı doğrultusunda hareket etmeye çağırır.
Sendikal konuları da görüşen Genel Yönetim Kurulumuz, Sendika Ana Tüzüğümüzün, DİSK yetkili organlarınca karar altına alınan Tek Tip Demokratik Tüzüğe uyarlanması için olağanüstü Genel Kurulun kısa sürede toplantıya çağrılmasına karar vermiştir. Örgütiçi demokrasiyi yaygınlaştırmak, tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesine daha büyük bir canlılık kazandırmak ve işçi sınıfının birliğini sağlamak yönünde Tek Tip Demokratik Tüzük olumlu katkılarda bulunacaktır. Kurulumuz tüm kardeş sendikaların da aynı doğrultuda hareket etmesiyle DİSK'te somutlanan sınıf ve kitle sendikacılığının önemli bir ilerleme göstereceğine inanmaktadır."

ÖRGÜN

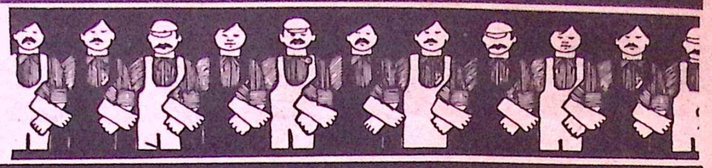

DİYARBAKIR GREVİMİZ BAŞARIYLA BİTTİ

Diyarbakır'da 8 Ağustos günü başlayan grevimiz, başarıyla sonuçlandı. Diyarbakır'lı grevciler, 34 gün süren şanlı bir mücadele sonunda haklarını aldılar.

Diyarbakır Belediyesindeki üyelerimiz, ihlal edilen toplu sözleşme maddelerinin uygulanması, ihlalden doğan zararların giderilmesi, biriken alacakların (Asgari ücret farkları, ikramiye, elbise parası, ödenmeyen maaşlar) ödenmesi için greve çıkmışlardı.

34 gün boyunca, işçi sınıfı disiplini içinde tam bir kararlılıkla sürdürülen grev, hedefine ulaştı. Diyarbakır'lı işçi kardeşlerimiz, sömürüyü sınırlandırma savaşımında, başarılı bir sınav verdiler.

Kentte ilk kez bir grev yapılıyordu. Diyarbakır'ın emekçi halkı, grevcilerin yanında yeraldılar. İşçilerin haklı mücadelesini sonuna dek desteklediler.

Burjuvazinin ve sözcülüğünü yapan basının, özellikle son günlerde Diyarbakır grevine karşı giriştiği yoğun saldırı boşa çıkarıldı. Grevi erteletme hayalleri suya düştü. Kent halkını, grevcilere karşı kışkırtmak amaçlarına ulaşamadılar. "Diyarbakır'da salgın hastalık başladı" şeklindeki yayınları sonuçsuz kaldı. Diyarbakır'lı grevciler, örgütlü bir biçimde sonuna dek direnerek haklarını aldılar.

Diyarbakır'lı grevciler 34 gün direndiler ve haklarını aldılar...

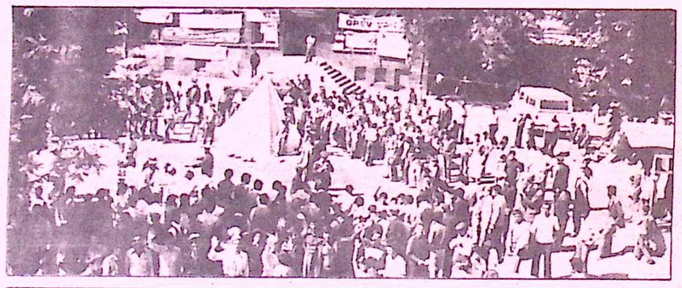

MUSA DÜZ FAŞİSTLERİN SALDIRISINA UĞRADI

İstanbul Makina Sanayi Şubemizin çalışma alanı içinde bulunan Küçükçekmece Belediyesi İşyeri Baştemsilcimiz Musa DÜZ, faşistlerin saldırısına uğramıştır. Kalabalık faşist bir grup tarafından saldırıya uğrayarak dövülen Küçükçekmece Belediyesi İşyeri Baştemsilcimiz Musa DÜZ, "Faşist saldırılar bizi yıldırmayacak ve mücadelemizden alakoyamayacaktır. Bizler işçi sınıfı bilimine inanan, sömürü ve soygun düzenine karşı mücadele veren insanlar olarak, bu tür saldırılar karşısında mücadelemizi yarıda bırakmayız. Bu mücadelemizi sonuna değin sürdüreceğiz" demiştir.

Genel-İş EMEK, faşist zorbaların saldırısına uğrayan Musa DÜZ'e geçmiş olsun dileklerini sunarken, verdiği mücadeleden ve bundan böyle sürdüreceği mücadelesinden ötürü de kendisini kutlar.

GENEL YÖNETİM KURULU

Baştarafı 8. Sayfada

Simdiden görünen odur ki, bir hükümet değişikliği halinde tezgahlanmak istenen formül, büyük koalisyon dedikleri CHP-AP hükümetini kurdurmaktır. Bunu sağlamak için de, çeşitli yöntemler uygulamaya konulmuştur. Zaman zaman estirilen tehditler, silahlı kuvvetlerin müdahalesi söylentileri, Cumhurbaşkanının demeçleri, Zafer Bayramı nedeniyle, büyük kentlerdeki gösterişli törenler, bu koalisyon için, birer baskı aracı olarak kullanılmaktadır. CHP-AP koalisyonunu kurdurmaktan amaçları, siyasal özgürlükleri sınırlandırmak, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesini, sınıf ve kitle sendikacılığı doğrultusundan saptırmak, ücretleri, maaşları, köylünün ürettiklerine uygulanan taban fiyatları dondurmak ve toplumsal kaynakları, burjuvazinin emrine kolayca sunmaktır. Egemen sınıfların çaresizliğini yansıtan böyle bir gerici iktidar formülüne şimdiye kadar karşı çıktık, karşı koyduk, bundan böyle de karşı duracağız.

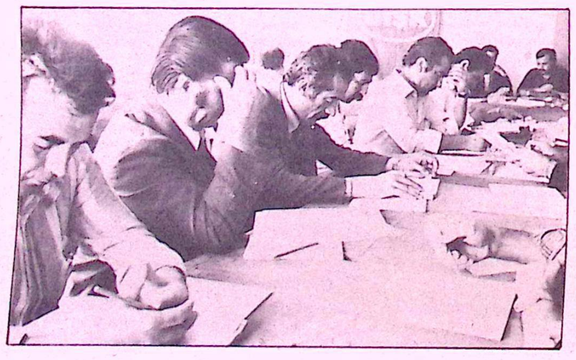

Bu noktada bazı gerçekleri ve inandığımız doğruları bir kez daha ülkemizin en büyük sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK olarak açıklamak istiyorum.

Türkiye'de demokrasinin en büyük ve en güçlü güvencesi işçi sınıfıdır.

Emperyalizmle, tekelci kapitalizmle, şövenizmle bütünleşen politikaların kuyrukçusu burjuva partileri, demokrasinin değil, eli kanlı faşizmin destekçisi olur.

Burjuvazinin öz çıkarları için gerici güçlere ödün ve prim vererek palazlandırdığı faşizmin cinayet örgütleri kurmasına yardımcı olanlar, sosyalistleri, ilericileri, demokratları, yurtseverleri hergün sokakta, işyerinde, okulda öldürtenleri gözardı eden siyasal iktidarların siyasal partilerin, ekonomik güçlerin, tekelci sermaye işbirlikçilerinin karşısında özgürlük, bağımsızlık ve demokrasi için korkusuzca savaşım veren tek işçi sınıfı örgütü DİSK'tir.

Şimdiye kadar bu inançlarla işçi sınıfının hem ekonomik, hem de politik birliğini sağlamak için çalıştık. Tüm emekçileri bu doğrultuda birleştirmeye uğraştık.

Kuşkusuz DİSK'in bu tutumu, bundan sonra da titizlikle korunacaktır. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesinin güçlendirilmesi, demokrasinin genişletilmesi ve faşizmin gerileltilmesi ilkelerine bağlı olarak olayları değerlendirmeye burada çaba harcayağız. 14 ekim seçimlerine ilişkin tavrımızı yakında toplanacak olan DİSK yetkili kurullarında karara bağlayacağız.

Şunu açıklıkla belirteyim ki, tüm bu tutum ve tavırlarımız, işçi sınıfımızın henüz kurulmamış olan siyasal örgütünün temel ilkelerine uygun nitelikte olmaya devam edecektir.

Önümüzdeki dönemde, sınıf mücadelesi daha da şiddetlenecektir. Egemen sınıflar, kapitalizmin şiddetlenen bunalımı karşısında, yeni anti demokratik yönetim biçimleri aramaya devam edeceklerdir. Ancak, bu çırpınışların sonucu engellemesi ya da ertelemesi bahis konusu olmayacaktır."

15 EYLÜL 1979

SENDİKA EĞİTİMCİLERİ ANLATIYOR

Genel-İş EMEK, her sayısında S.E.S. (Sendika Eğitimcileri Semineri)'ne katılan ve bizzat kendileri ders veren arkadaşlarımızın hazırladıkları konuları yayınlayacaktır.

İlk olarak, **Faşizm** konusunda, sendikamız **Viranşehir** Baştemsilcisi **Hasan GÖNÜLLÜ**'nün verdiği dersi yayınlıyoruz.

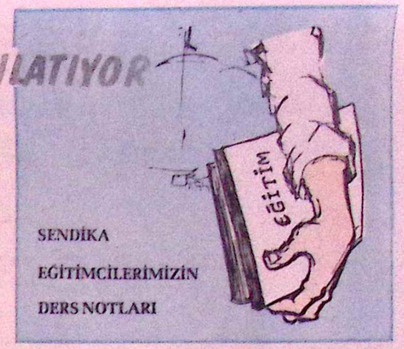

TÜRKİYE'DE FAŞİZM

Günümüzde **faşizm,** özellikle geri kalmış ülkelerde, **ABD**'deden kaynaklanır. Çünkü, dünyada kapitalizmin, onun ağababası, jandarması **ABD**'nin desteği, parmağı olmadan **faşist** yönetimlerin oluşması, yaşaması olasılığı yoktur.

Emperyalist - kapitalist dünya sisteminin bir parçası olan ülkemiz, kapitalizmin genel krizinden her geçen gün daha yoğun etkileniyor. Emperyalizme bağımlılığın getirdiği **"geri üretim teknolojisi, dış pazarlara açılma olanaksızlığı, iç pazarların yetersiz oluşu"** olgusu bunalımı artırıyor. Derinleşen bunalım, egemen sınıfları sıkıştırıyor. Bu durum, onları 56 yıllık cumhuriyet tarihimizin çeşitli dönemlerinde olduğu gibi **faşizan** baskılarını yoğunlaştırmaya itiyor.

Buna karşılık halkımızın demokratik-devrimci muhalefetinin yeni boyutlara ulaşması egemen güçleri iyice ürkütüyor. Egemen sınıflar da bu gelişime dur diyebilmek için **faşizme** başvuruyor.

Örneğin 56 yıllık Cumhuriyet döneminin 36 yılı sıkıyönetimlerle geçmiş ve bu dönemlerde, halkın gelişen devrimci potansiyeli, **12 Mart, 1.** ve **2. MC** dönemlerinde sindirilmeye ve kanla bastırılmaya çalışılmıştır.

Türkiye'deki **faşist** hareketler, her ne kadar eskilere dayanırsa da, gerçek anlamda, **1965**'lerde **C.K.M.P.** yerine, **M.H.P**'nin kurulmasıyla gelişme gösterdi. **M.H.P,** gerçek anlamda, **12 Mart** ve **1. 2. MC** dönemlerinde taban edinmeye başladı. **MHP**'nin örgütleniş biçimi her yönüyle, klasik bir **faşist** parti örgütleniş biçimidir.

Uluslararası tekelci sermayenin desteğini alan **MHP, 12 MART** ara rejiminden **(Buna faşizan deneyli rejim de denir.)** sonra gelişme gösterdi. Tekelci sermayenin kimi esnaf, işsiz ve lumpen proterlerin desteğini kazandı.

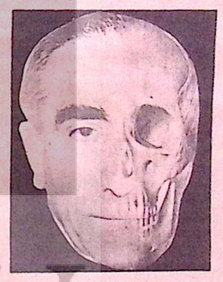

Faşizmin bütünsel bir ideolojisi yoktur. En belirgin ideolojisi, ırkçılık, yalan ve demogojidir. MHP önce Türk milliyetçiliğini ele alıp, dünya Türklüğü safsatasını ortaya atarak, kitleleri şöven bir duyguyla uyutmaya başladı. Halkın, ulusal ve dinsel duygularından yararlanmaya çalıştı. **(Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar müslüman)** sloganını da atması bundadır. Ulusal ve dinsel duyguları öyle körüklediler ki, bu, ülkemizin bazı bölgelerinde mezhep kavgalarını doğurdu. Kürt-Türk ayrımı yapıp, halkların kardeşliğini kana boyamak istediler. Bu kışkırtmalar, ürünlerini de verdi. **Sivas, Malatya,** ve **Kahramanmaraş** soykırımları, bunun en somut örnekleridir.

Faşistler, halkın yoksulluğundan da yararlanmasını bilirler. **İtalya**'daki **faşistler,** önce toplumcu sloganlar atarlardı. **Almanya**'daki partinin adı **"Nasyonal Sosyalist"** idi.

MHP'de aynı yolu izlemektedir. **"Biz faşizme de kapitalizme de karşıyız", "İşçiler fabrikaya ortak", "Toprak işleyenin"** gibi sloganlar atması, halkın temel isteklerinden yararlanma amacıyladır.

Faşistler, terör ve şiddet olaylarından da yeterince yararlanmasını bilirler. **Hitler Almanyasından** bir örnek verelim. **REICHSTAG yangını örneği:** Meclis binasını kendi adamlarına kundaklattılar. Sonra bu yangını ülkedeki tüm sosyalist ve ilericilere yüklediler. Amaç, halkın gözünde devrimcileri karalamak, kargaşalığın devrimcilerden geldiğini söylemek ve halkı bu huzur ortamına hasret edip bu huzuru ancak kendilerinin getirece-" ğine inandırmaktı.

MHP başta **ABD** emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerin desteğiyle **12 Mart, 1.** ve **2. MC** dönemlerinde komando kamplarında **faşist** teröristler yetiştirmeye başladı. Bu teröristleri ayyaş, katil, işsiz vs. ayak takımından oluşturdu. Bunları çeşitli vaadler ve parayla aldatıp, **CIA (Amerikan Merkezi Haber Alma Örgütü) MİT** ve **Kontrgerilla** ile ortak eyleme soktu. Amaç, ülkede karışıklık yaratıp, bir askeri müdahaleyle yönetimi ele geçirmekti. Bildiğiniz gibi geri kapitalist ülkelere **faşizm,** kitle tabanı oluştu-

rarak gelemez. Ancak, askeri darbelerle, yani, yukarıdan aşağıya darbeler yoluyla iktidara gelirler. Örneğin **Kahramanmaraş** olayları öncesi, **Türkeş**'in yönetimin derhal orduya devredilmesini istemesi ve arkasından da **Kahramanmaraş** olaylarını çıkartıp, sıkıyönetimi getirtmesi bundandır. Bay **Türkeş** iyi bilmektedir ki, kitle tabanı oluşturarak iktidara gelemez.

Başta da belirtmiştik. **MHP, MİT, CİA** ve **Kontrgerillayla** ortak çalışmaktadır. Bu çalışmayı, **ABD Dışişleri Bakanı MC Namara**'nın bir demeciyle kanıtlayalım:

"Askeri yardımlarımızın asıl amacı, az gelişmiş ülke askerlerini, ABD **ideolojisine göre yetiştirmek ve onlardan gerektiğinde, o ülke yönetiminde yararlanmaktır. Yani yapılan yardımlarda güttüğümüz temel amaç, gerekli olduğu yerlerde, polis ve diğer güvenlik kuvvetleriyle birlikte gereksinilen iç güvenliği sağlayacak yetenekli, yerli askeri ve yarı askeri güçlerin yetiştirilmesine yardımcı olmaktır."** **Mc Namara**'nın sözettiği yerli yarı askeri sivil güçler, **"ülkücü"** gençlerin ta kendisidir. Zaten bunu bay **Türkeş,** Başbakan Yardımcısıyken, **"Ülkücüler, güvenlik kuvvetlerinin yardımcısıdır"** demesiyle kanıtlamıştır.

Geri kapitalist ülkelerde, **faşizmin** geliş biçimini ve ülkemiz Türkiye'deki **faşistlerin ABD** emperyalizmiyle ilişkilerini anlattıktan sonra, şimdi de **faşizme** karşı mücadeleye değinelim.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE

Ülkemizde de gördüğümüz gibi, **faşist** güçler, kendine karşı olan tüm insanlara, ilericilere yurtseverlere, demokratlara, sosyalistlere amansız savaş açmışlardır. Bütün bu kişileri ayrım gözetmeksizin kurşunluyorlar, öldürüyorlar. Hatta 16 Mart **(İTÜ)** kırımına **Sivas, Malatya, Kahramanmaraş** toplu kıyımlarına girişiyorlar. O zaman biz tüm yurtseverlere, ilericilere, sosyalistlere bir görev düşüyor. **Faşizme karşı birleşmek.** Ancak birleşerek **faşist** güçleri dağıtabiliriz. Bunun yolu da antifaşist birlikle çözümlenebilir.

Görülüyor ki, **faşizme karşı birleşik cepheyi kurmak zorunluluğu** ortaya çıkıyor. Geçmişte bunun örneklerini gördük. Bulgaristan'daki Birleşik Cephe. Sosyalistlerin önderliğinde, faşizmi yenilgiye, halk iktidarını zafere götürdü.

Ülkemizde de, antifaşist birlik çalışmaları, üst kuruluşumuz **DİSK** tarafından **"Demokratik Platform"** doğrultusunda, tüm antiemperyalist, antifaşist ve antişöven güçleri demokratik platform sekreteryası etrafında birleşerek sürdürülmektedir.

Faşizme karşı birlik.
Faşizme karşı omuz omuza.
Yaşasın Sosyalizm.

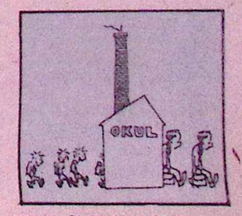

15 EYLÜL 1979

Konut sorununun çözümünde önemli bir adım...

GENEL-İŞ YAPI KOOPERATİFİ

Kırsal alanlardan kentlere akın eden insan göçü, büyük kent merkezlerinin çevresinde yüzbinleri aşan gecekondu' nun oluşmasına neden olmuştur. Köyden kente göç eden yurttaşlarımızın çoğunluğu bu gecekondularda yaşamlarını sürdürmektedir. Gecekondu bölgelerinde alt yapı tesisleri yoktur, elektrik ve musluklardan akan suyu dışında Anadolu köylerini anımsatmaktadır gecekondular.

Büyük-küçük tüm kentlerimizin çevresi gecekondularla dolmuşken, kent merkezlerinde gökdelenler yükselmekte, lüks yapılar gözlerimizi kamaştırmaktadır. Kapitalist sistemle yönetilen diğer geri kalmış ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de arsa ve konut sorunu büyük bir keşmekeş içindedir. Yeşil alanları beton ve demir yığınları ile doldurarak; hem konutların, hem de arsaların ateş pahasına çıkmasını sağlayanlar, milyonlarına milyonlar katarken, **kiralar emeği ile geçinen insanlarımızın korkulu düşü olmaktadır.**

Emeğinin karşılığı olarak aldığı aylık ücretin bazan yarısını, bazan üçte ikisini kira olarak ödemek zorunda kalan emekçilerin sayısı hiçte az değildir. Devlet eliyle konut sorununun çözüme kavuşturulmaması durumunda bu sorun giderek büyüyecek, burjuvazi kentlerin en gözde yerlerindeki konutlara çullanırken, işçiler ve emekçiler de gene her türlü insanca yaşam olanaklarından yoksun durumda olan gecekondularda yaşamlarını sürdürmek zorunda kalacaktır.

VERGİLER VE KİRALAR

Araştırıldığı takdirde bir çok apartmanın, katın, dairenin, konutun sahibi tarafından devlete verilen verginin gülünç bir düzeyde olduğu görülecektir. Devlete gerçek değerinin vergisini vermeyenler, değerinin çok çok üstünden kira alabilmektedirler. Gene araştırıldığı takdirde, apartmanların giriş ya da zemin katlarındaki kat veya daireleri için "çamaşırhane" gibi yakıştırmalarla çok düşük ölçüde vergi ödeyenler, o yerleri değerinin çok üstünde kiraya vermektedirler.

Öte yandan, kentin en lüks yerlerindeki katlarda, villalarda **20 bin, 30 bin, 40** hatta **50 bin lira** gibi çok astronomik kiralar vererek oturanlara, **değirmene bu suyun nereden aktığı da ne yazık ki, sorulmamaktadır. Kaldı ki, bu gibiler veya bu gibilerin savunuculuğunu üstlenenler, verilen zorlu mücadeleler sonucu kazanılan ve hatta yeterli bile olmayan işçi ücretlerinin yüksekliğinden yakınabilmektedirler. "İşçiler çöp değil, para süpürüyor", "Çöpçü olmak varmış",** ya da **"işçiler valilerden daha çok maaş alıyorlar"** diye gazetelerine manşet atanlara da er geç bir soran çıkacaktır: **"Değirmenin bu suyu nereden geliyor?..."**

GENEL-İŞ YAPI KOOPERATİFİ

Sendikamız **Genel-İş**, bütün bu sorunlara gerçekçi bir yaklaşımla, üyelerine yeni bir hizmet sunmak için Konut Yapı Kooperatifi kurmuştur. **Genel-İş** üyelerini, çalışanlarını ve yöneticilerini sosyal konula kavuşturmak amacıyla kurulan **Genel-İş** Konut Yapı Kooperatifi hakkında bilgi aldığımız 1. (Ankara) Bölge Merkez Şube Başkanımız ve Kooperatif Başkanı **Cemal Aslan**, "Kooperatife yalnız Ankara'dan değil, Genel-İş üyesi, çalışanı ve yöneticisi olan herkes, nerede bulunursa bulunsun katılabilir" demiştir.

Cemal Aslan, Kooperatifle ilgili diğer bilgileri de şöylece açıklamıştır:

sınırlı sorumlu
GENEL-İŞ MENSUPLARI sosyal sigortalar KONUT YAPI KOOPERATİFİ
etimesgut ankara

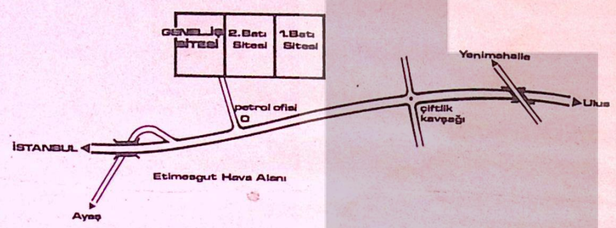

GENEL-İŞ SİTESİNE ULAŞIM

- Genel-İş Sitesi, İstanbul-Ankara Karayolunda, Ulus'a 14 Km. uzaklıkta Etimesgut Havaalanı'nın karşısında, anayoldan 900 metre içeridedir. Çift yol olan anayolda sürekli otobüs ve dolmuş çalışmaktadır.
- Genel-İş Sitesi'nde kurulmuş bir çarşı, çalışan bir ilkokul, tamamlanmış yol, su, elektrik, kanal gibi alt yapı hizmetleri, çalışan Belediye Otobüsü servisi bulunmaktadır.
- **Genel-İş Sitesi, 450 konutu, çarşısı, okulu ve yeşil sahaları bitmiş, 250 konutu da inşa halinde olan ME-SA Batı Sitesi bitişiğindedir.**
- Genel-İş Sitesi'nin sanayi bölgelerine yakınlığı işçiler için ideal bir oturma bölgesi olmaktadır.
- Genel-İş Sendikası olarak üyelerimizin ev sahibi olabilmeleri için, her türlü özveriyi yapacağımızdan, çok kısa süre içinde yapımına başlayıp, evlerinizi teslim etmek en önde gelen amacımızdır.
- Kooperatifimize katılacak üyelerimizin bir an önce kayıtlarını yaptırmak için, çalışmalarını 1. (Ankara) Bölge Merkez Şubemizde sürdüren Kooperatife uğrayarak veya mektupla başvurarak gerekli bilgileri almaları ya da istemeleri olanaklıdır.
- **Amacımız, görevimiz tüm üyelerimize hizmet etmektir.**

Kooperatif Yönetim Kurulu adına
Cemal ASLAN
Başkan

DİĞER BİLGİLER

- Türkiye dahilinde sigortalı olarak bir işyerinde en az beş (5) yıl çalışmak. Veya yurt dışında Türkiye ile Sosyal Güvenlik anlaşması bulunan bir ülkede çalışmak Kooperatife girmek için yeterlidir.
- **Evler Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından ortaklar ve noter önünde çekilecek kura ile ve Kooperatife giriş sırasına göre dağıtılacaktır. Kooperatife kaydınızı yaptırdıktan sonra verilen ortaklık senedi TAPU mahiyetindedir.**
- Genel-İş Kooperatifi, üyelerinin sigorta işlemlerini tecrübeli elemanları ile takip edecek, üyelerin mevzuat yönünden uğrayabilecekleri güçlükleri önleyecektir.
- Evlerinin bedelinin 250.000.- TL.sı Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından ödenecektir. Bu tutar, evlerin içine girildikten sonra, takriben **1750.-TL. aylık taksitler ve 20 yıl vade ile Sosyal Sigortalar Kurumu na ev sahibi tarafından ödenecektir.**
- Sosyal Sigortalar Kurumu'na olan 250.000.-TL.sı borç ancak, evlerin içine girildikten sonra ödenebilir. Daha önce ödeme yapılamaz. Bu para evlerin içine girildikten sonra Sosyal Sigortalar Kurumu'na ne kadar çabuk ödenirse, faiz tutarı da o oranda azalır. Kurumun aldığı faiz % 4'tür. Binaların içine girildikten sonra, 1 yıl içerisinde Kuruma olan borç ödenirse yalnızca 10 bin TL. faiz ödenir. Bu faiz, borç 2 yılda ödenirse 20 bin TL. olur.

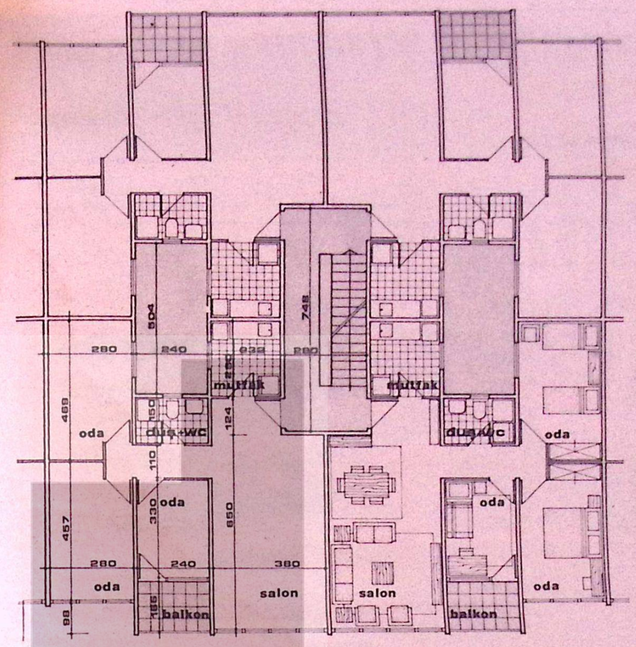

her türlü teknik değişiklik yapma hakkı saklıdır.

TEKNİK ÖZELLİKLER

- 5 katlı blok apartmanlar
- İnşaat tarzı betonarme, endüstriyel yapı teknolojisi ile sağlam, kaliteli, süratli inşaat
- Üç oda, bir salon, mutfak, banyo, balkon
- **Kaloriferli ısıtma, termosifonlu sıcak su tesisatı**
- Birinci sınıf tesisat malzemesi ve işçiliği
- Çift camlı dış doğramalar, birinci sınıf doğrama işçiliği
- Islak olmayan bütün yerlerde merley yer döşemesi
- Hazır mutfak tezgahları ve tezgah üstü dolapları, fayans tezgah duvarı
- Banyolarda Vitra tipi birinci sınıf lavabo, alafranga klozet, fayans duvar kaplaması (h. 150)
- **Tüm iç duvarlar kağıt kaplama**
- Tüm dış duvarlarda ısı yalıtımı
- Çevrilmiş, tanzim edilmiş, aydınlatılmış bir bahçe
- Betonlanmış yollar ve otoparklar
- **Tüm alt yapı tesisleri**

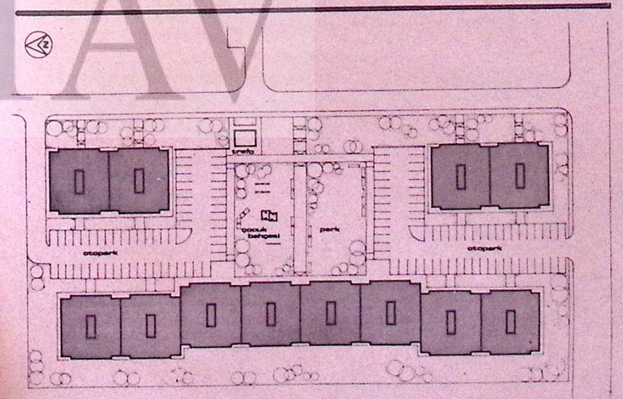

DURUM PLANI

TAPUYU ALDIK

GENEL-İŞ'in saygı değer üyeleri, çalışanları ve yöneticileri; **sınırlı sorumlu GENEL-İŞ sosyal sigortalar KONUT YAPI KOOPERATİFİ'** nin yapılacağı arsanın satınalma işlemleri tamamlanmış ve **TAPU-SU** alınmıştır.

AÇIKLAMA

Kooperatifimiz yapım çalışmalarına hemen başlayacağından, **15 EKİM 1979** tarihine kadar üye kayıtlarının tamamlanması gerekmektedir. Bu tarihe kadar beklenecek, **Genel-İş** Mensuplarının üye kayıt işlemleri yapılacaktır. Kooperatifin tam üye sayısı **Genel-İş** Mensuplarınca dolmadığı takdirde, bu kez dışarıdan üye kayıtlarına başlama zorunluluğu doğacaktır. Durumun böyle olduğunu saygılarımızla açıklar, üye kayıt işlemlerinizi çabuklaştırmanızı dileriz.

ÖDEME KOŞULLARI

Ödeme koşulları üyelerimizin durumu gözönünde bulundurularak düzenlenmiştir. Şöyle ki:

Kooperatife girmek isteyen bir üye **50 bin** lira peşin yatıracaktır. **1979 yılının Temmuz** ayından başlamak üzere **her ay 3 bin** lira taksit ödeyecektir. **1980** yılı içinde üyenin ödeyeceği miktar ise **48 bin** liradır. **1981** yılı içinde **60 bin, 1982** yılı içinde de **72 bin** lira ödenecektir. Bu miktarları yılların aylarına bölüştürdüğümüz zaman durum şöyle olmaktadır:

1979 Yılı	6 ay x 3.000 =	18.000.- TL.
1980 Yılı	12 ay x 4.000 =	48.000.- TL.
1981 Yılı	12 ay x 5.000 =	60.000.- TL.
1982 Yılı	12 ay x 6.000 =	72.000.- TL.

Bu arada, ödemelerin yapılacağı her yıl içinde birer adet olmak üzere 4 adet ara bono düzenlenmiştir. **1979** yılı **Ekim** ayında **5 bin, 1980** yılı **Ekim** ayında **16 bin, 1981** yılı **Ekim** ayında gene **16 bin, 1982** yılının **Ekim** ayında ise **15 bin** liralık ara bonolarla borç bitirilmiş olacaktır.

Peşin olarak yatırılan **50 bin** lira ile birlikte **4 yıl** içinde ödenecek toplam **300 bin** liraya, **250 bin** lira Sosyal Sigortalar Kurumu kredisi de eklenince **550 bin** lira ödenerek güzel bir daire sahibi olunacaktır.

Kayıtların kapanmak üzere olduğunu belirtirken, Kooperatife giren arkadaşlarımıza şimdiden hayırlı olmasını dileriz, girmek isteyen arkadaşlarımıza da acele etmelerini öneririz, başarılar ve saygılar sunarız.

TÜSTAV

EĞİTİM

İŞÇİNİN DOĞADA, TOPLUMDA VE ÜRETİMDEKİ YERİ 12

Yazan / Osman Nuri KOÇTÜRK — Çizen / Oktay EKİNCİ

ÖYKÜ

sabahattin ali

HAKKIMIZI YEDİRMEYİZ

Namuslu adam kalmamış bu dünyada iki gözüm. Müslümandır, namazında, orucundadır, hakkımızı yemez diyorduk ama, biz onun hatırını saydıkça o, bizim tepemize bindi. Eh, artık çocuk değiliz, yemiyoruz bu numaraları, değil mi ya?..

Bak, anlatayım sana başından da. bana hak ver. Mektebi bitiremedik. Peder ne kadar gayret ettiyse olmadı işte. Binbaşıydı kendisi... Süvariydi ama, avantanın yolunu bulurdu. Anadoluyu gezdik, dolaştık, her yerde paşa çocuğu gibi yaşadık. Hangi okulda olsa, imtihana yakın peder, öğretmenlerle bir konuşur, meseleyi yoluna kordu. Askerlikle ilgili olmıyan hoca var mı? Neyse efendim, İstanbula nakloldu. Güya pedere iûtfetmişler... Arada bizim tahsil yandı. Pederin öğretmenlere sözü geçmez oldu. İstanbulda binbaşıya kim bakar? Paşalar bile ürkütmeden sayılmıyor. Ne demiş hani: **"Kim ipler Yalova kaymakamını!"** Değil mi ya... İki sene üstüste çaktık. Belgeli olduk. Hususi liseye devam edecektim, peder emekliye ayrıldı. Ertesi sene de sizlere ömür. Bize de üsküdarda. Toptaşına yakın ahşap bir ev bıraktı. Arkasından hemşire bir bobstil koca buldu, aldı başını gitti. Biz kaldık mı valide ile... Evin masrafı var, bizim giyimimiz var; kahveye çıkıyoruz, birkaç arkadaş saza, pilâja gidecek oluyoruz. Babamın zamanındaki pokerlerden vazgeçtim. Hani kahvede birer çayına tavla bile oynıyamaz olduk. Pederin Malatya Şube Reisliği zamanında valdeye aldığı bilezikler: Siirt kilimleri, Avanos halıları birer birer yurudü. Kocakarı dırdır eder, **"Oğlum, bir iş tutmıyacak mısın, halimiz ne olacak?"** diye. Pistonumuz yok ki, iş tutalım? Hamallık, amelelik edecek değilim ya... Arkası olan arkadaşlar ofise, milli korunma kontrolörlüğüne yapışmışlar, gecede yüz elli papel eziyorlar. Bizim de haysiyetimiz var. Ailemizin şerefine uygun bir yer bulursam girmemezlik eder miyim? İnsan dünyada ne için yaşar? Şerefi için değil mi ya!... Valdeye meram anlatamadık; baktı benden hayır yok, konuya komşuya asıldı, pederin eski ahbablarına gitti, günün birinde akşam üzeri eve dönünce baktım, yüzü gülüyor:

"Haydi Arslan yavrum benim, yüzümü kara çıkarma. Sarıkamışta iken babanın taburunda ihtiyat bir doktor teğmeni vardı ya, bak, o tüysüz çocuk, şu bizim arkamızdaki hastaneye röntgen mütehassısı olmuş. Başhekimle de arası iyi imiş, sana hastahanede iş verdirecek. Yarın git gör..." dedi.

Ben evvelâ boş verdim, herifi gidip görmedim. Fakat valde arkasını bırakmadı. Kahvede ardaşlara açınca, onlar da:

"Ulan enayi misin? Hastahane bu? Anaforu boldur. Kazan kaynıyan yerden korkma, beş aile geçindirir. Eczanesi var, ilâcı var... Tabii doktorlar gibi olmaz ama, gene de bey gibi yaşarsın!" dediler. Hulâsa, uzatmıyalım, bu hastahaneye anbar kâtibi olarak girdik. Yetmiş lira aylık... Yaza da yeter kışa da... Durmaya hiç gönlüm yoktu. Hele bir idare müdürü vardı ki, barut mu barut... Hastahanede başhekim de o, kıç hekim de o, muhasebeci de o, anbarcı da o.. Bir elli boyunda, altmışlık, kırçıl sakallı bir adam. Hacı Lütfu bey diyorlar. Tam dört defa Hacca gitmiş. Tanımadığı yok. Vekiller, mebuslar hep dostu. Aksarayda oturur, bir tramvay, bir vapur, yirmi dakika da yayan yol, saat yedi buçukta hastahanededir. Sabah namazına kalktıktan sonra bir daha yatmaz, yola düzülürmüş. Hele sen dokuzu beş dakika geçir de, gör dünyanın kaç bucak olduğunu. Titiz mi titiz. Eline biraz pamuk alıp ispirtoya batırır, karyolaların köşesine bucağına sürer... Hele bir kir, bir pislik görsün, koridorda hemşirelere, hademelere bir ezan okur ki, ölümlük hastalar bile yataktan fırlar. Kendi kendime: **"Ulan,"** dedim. **"bu herif bize zor anafor yaptırır. Ayda yetmiş liraya sabahtan akşama kadar defter doldur... Bu benim işim değil..."** Bir bahanesini bulup kirişi kırmak niyetindeydim, sade valdenin dırıltısından çekiniyordum. Ah birader, bir bilsen, okumağa başladı mı plâk değiştirmeden altı saat söyler... Yirmi gün filân çalıştım. Vaziyeti kritik ediyordum. Hacı beyin bir oğlu kolejde, bir oğlu Tıbbiyedeymiş. Eh, onun maaşı da pek yüksek değil... Mal mülk sahibine de benzemez. Var bu işte bir dalga ama, nedir acaba? diye beni bir merak sardı. Herif vuruyor da, bize koklatmıyorsa kıyak doğrusu. Anbar benim üzerimde, defterler benim elimde... Herif erzak tutarken dirhem sektirmiyor. Bu dalganın sırrına eremedim gitti. Nihayet bir gün kendisi açıldı. Hiç unutmam, seccadesini sermiş, namaz kılıyordu. Ben de masamda irsaliye kesiyordum. O bir aralık, hem de namazın ortasında, iki dizi üstünde oturup başını sağına soluna çevirdikten sonra, bana baktı:

"Evlâdım, bizim anbar fazlası iki teneke peynirimiz var, değil mi?" diye sordu.

"Evet efendim, var."

"Tam iki teneke mi?"

"Yakın efendim!"

"Ehemmiyeti yok... Ben şimdi yirmi teneke peynir için bir teslim makbuzu keserim, sen Karakaşa benden selâm söyler, on sekiz teneke yüklersin. Aradaki farkı ben yarın uğradığımda alırım. Tabii senin de payın ayrılır."

Sonra yine dalgın dalgın tespih çekmesine devam etti. Ben kendi kendime:

"Vay namazına kurban olduğum hacı bey vay!" dedim. **"Eyi yutturdun bana kendini... Ama bundan sonra hakkımı isterim..."**

Hacı bey bana bir kere açıldıktan sonra, anbar işlerini ortaklaşa yapmağa başladık. Aman iki gözüm, tasavvur edemezdim herif ne kurt. Dünyanın müfettişleri gelse dalgasını çakamazlar. Defterler tamam, tartılar tamam, kayıtlar noksansız. Herif, Müfettişler Hamburg usulü bilmezler diye defterleri Hamburg usulü tutuyor. Gel de içinden çık. Ayda birkaç yüz yalnız benim payıma düşmeye başladı. Onun vurduğu hesapsız... Belki bini de aşar. Çünkü yalnız ambardan değil, her işten para çıkarmasını biliyor. Hiç yoktan inşaat icat eder. Vekâletteki ahbaplarına yazar, çizer, muhakkak tahsisat koparır. Doktora gider: **"Aman beyefendi!"** der. **"Sizin bu odaya muhakkak büyük bir dolap lâzım.. Şu köşe pek boş. Derhal yaptıralım... Ben tahsisatı getirtirim!..."** Hem de getirtir azizim, getirtir... Ondan sonra vurur avantayı... Düşün yahu, iki senede dört defa hastahanenin otomobilini boyattı. Üç ayda bir badana... Karyola tamiri... Yatak pamuklarını attırmak... Bunların hepsi para, iki gözüm, para!... Dalaveresine uyduramıyacağı hiç bir iş yok vallahi. İki ölüyü bir kefenle gömdürür, öteki kefeni evine yollar. Mis gibi İtalyan patiskası... Harbden önce alınmış... Daha neler neler. Bir gün yeri yatak, yorgan yüzleri, hastalara pijama diktirmek için, burnu kesik bir kadın getirdi, üstünkörü bir pazarlıktan sonra, kendisine bir oda açtılar, önüne bir dikiş makinesi koydular. Dört ay çalıştı. Parça hesabile iki bin yedi yüz lira aldı. Bizim Hacı bey de bu burnu kesik karının faturalarını bir gün sektirmez, senetleri kendisini tanzim eder, her kolaylığı gösterirdi. Neyse iş bitti... Aradan aylar geçti. Bir gün bir iş için Hacı beyin evine uğramıştım, bana kapıyı o burnu kesik karı açmaz mı? Meğer karısıymış. Daha nişanlıyken incir ağacından düşmüş, burnunu çöp tenekesi kesmiş. Doğancılardaki iki evin hatırı için Hacı bey gene de almış.

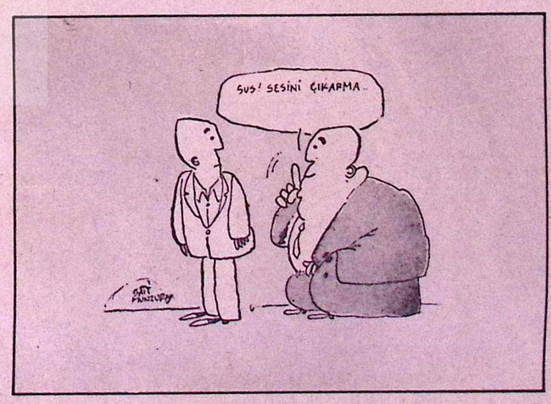

Diyeceğim o değil... Herif eline fırsat geçirmiş, vuruyor. Vuracak tabii. Bu dünya menfaat dünyası. Menfaatini düşünmiyen insan olur mu? Eline fırsat geçirip de çalmayan bir kişi göstersene bana!.. Ha? Bir kişi!... Kör olayım yoktur. Yalnız bizim Hacı bey yoluyla yapıyor. Bu kadar ustası olduktan sonra hakkıdır alımallah... Ama bana kazık oynamamalı... Anbarın bütün mesuliyeti bende... Kendisi müteahhitlerle işi halleder, parayı alır... Bizim payımızı vermiye gelince anamdan emdiğim sütü burnumdan getirir. Kalabalıkta söyliyemezsin. Odada biri varken kulağına fısıldayıp beş lira istesen feryadı basar, it azarlar gibi adamı kovar... Ulan beraber çalıyoruz işte... Bana dümen yapmağa ne lüzum var, değil mi ya? Hayır kardeşim, adamı kepaze eder billâhi. Ancak kenefe gittiği zamanlar peşinden fırlar, abdesthane aralığında sıkıştırıp üç beş lira alırım. Müteahhit Karakaştan üç yüz mü gelecek? Yüz ellisi benim elbette... Ne zaman isteyecek olsam: ***"Daha almadım... Atlatıyor pezevenk!"*** *der, elime beş on lira sıkıştırır... Ben ne alırsam defterime geçiriyorum tabii. Eninde sonunda hesaplaşıyoruz. Fakat o zaman da kazık atıyor. Katiyen dairede hesaplaşmaz. İki haftada bir, akşam üzeri çıkar, bu küçük meyhaneye geliriz.* Bu akşam da öyle yaptık. O açtı defterini, ben açtım defterimi... Karşılaştırdık.

"Kaç para istiyorsun evlâdım?" dedi. **"İki yüz mü?** Öyle, hakkın var. Herif dört yüz verecekti.. Fakat vermedi hergele! Namussuz herifler bunlar! Vallahi vermedi. Bak, evlâtlarımın hayrını görmiyeyim, şu ekmek beni çarpsın, üç yüz yirmi lirayı zor kurtardım. Ne yaparsın? Kavga edemem ki... Biz de onun karşısında gebeyiz. Üç yüz yirmi... Yarısı ne eder? Yüz altmış... Sen şimdiye kadar benden ne almıştın? Yüz on beş... Tamam... Şimdi ne istersin? Kırk beş mi? Bak evlâdım, sen bekâr adamsın.. Bir anan var, kendi evinizde oturuyorsunuz... Ben halbuki kira evlerinde sürünüyor, üstelik iki çocuk da okutuyorum... Kolejin senetliği iki bine çıktı... Maksat sırf memlekete hayırlı bir evlât yetiştirmek... Haydi, al şu yirmi beşi de, bu hesabı kapayalım... Haydi, uzun etme... Sen mert, dürüst bir çocuksun... Al bakalım. Bana da müsade. Bugün cumartesi, çocuklar evde beklerler... Tâ Aksaray'a gideceğim..."

Yerinden fırladığı gibi gitti. Bizim yirmi papel de yandı tabii... Hadi, hepsi neyse ama, kapıdan çıkarken:

"Hesabı sen görüver, yanımda ufaklık yok!" diye seslenmesine ne dersin? Tepem attı vallahi. Utanmasam arkasından fırlayacaktım. Hacıdır, hocadır; hürmet, riayet borcumuzdur ama.. böyle göz göre de hakkımızı yedirmeyiz, değil mi ya?...

TÜSTAV